

HRVATSKI SABOR

2485

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O ZAŠTITI POTROŠAČA

Prolašavam Zakon o zaštiti potrošača, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 13. srpnja 2007. godine.

Klasa: 011-01 /07-01 /99

Urbroj: 71-05-03/1-07-2

Zagreb, 18. srpnja 2007.

Predsjednik

Republike Hrvatske

Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON

O ZAŠTITI POTROŠAČA

I. OPĆE ODREDBE

Svrha i sadržaj Zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje zaštita osnovnih prava potrošača pri kupnji proizvoda i usluga, kao i pri drugim

oblicima stjecanja proizvoda i usluga na tržištu, i to:

1. pravo na zaštitu gospodarskih interesa potrošača,
2. pravo na zaštitu od opasnosti za život, zdravlje i imovinu,
3. pravo na pravnu zaštitu potrošača,
4. pravo na informiranje i edukaciju potrošača,
5. pravo na udruživanje potrošača u svrhu zaštite njihovih interesa,
6. pravo na predstavljanje potrošača i sudjelovanje predstavnika potrošača u radu tijela koja rješavaju pitanja od njihova interesa.

Odnos prema drugim zakonima

Članak 2.

(1) Primjena odredaba ovoga Zakona ne utječe na prava koja potrošači imaju na temelju drugih zakona.

(2) Ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, na obveznopravne odnose između potrošača i trgovca primijenit će se odredbe Zakona o obveznim odnosima.

Definicije

Članak 3. (1) U smislu ovoga Zakona pojedini izrazi znače:

– »*potrošač*« je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene

njegovoj poslovnoj djelatnosti niti obavljanju djelatnosti slobodnog zanimanja,

– »*trgovac*« je bilo koja osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u okviru svoje poslovne djelatnosti

ili u okviru obavljanja djelatnosti slobodnog zanimanja,

– »*obavijest o proizvodu*« je pisana obavijest u kojoj se navode osnovni podaci o proizvodu,

– »*proizvod u slobodnom (rasutom ili »rinfuza«) stanju*« je proizvod koji je ponuđen na prodaju potrošačima, a

koji nije prethodno zapakiran i koji je izmjerjen u nazočnosti potrošača,

– »*prethodno zapakirani proizvod*« je prodajna cjelina proizvoda i ambalaže koja se, bez daljnje obrade, predaje krajnjem potrošaču.

(2) U smislu glave 6. dijela II. ovoga Zakona, trgovcem se smatra i osoba koja nastupa u ime ili za račun trgovca.

(3) U smislu dijela III. ovoga Zakona, pojedini izrazi znače:

– »*proizvod*« je svaka roba ili usluga, uključujući nekretnine, prava i obveze,

– »*poslovna praksa trgovca prema potrošaču*« (u daljnjem tekstu: »poslovna praksa«) je svaka radnja, propuštanje, način ponašanja ili predstavljanja, poslovna komunikacija, uključujući oglašavanje i stavljanje

proizvoda na tržište, koju je poduzeo trgovac, a izravno je povezana s promidžbom, prodajom ili isporukom

proizvoda potrošaču,

– »*važan utjecaj na ekonomsko ponašanje potrošača*« znači korištenje poslovne prakse radi znatnog umanjivanja sposobnosti potrošača da donese odluku utemeljenu na potpunoj obavijesti, što dovodi do toga da

potrošač donosi odluku o poslu koju inače ne bi donio,

– »*pravila postupanja trgovaca*« znači sporazum ili skup pravila koji nije donesen u obliku zakona ili nekog

drugog propisa, a kojim je uređen način postupanja trgovaca koji su se obvezali poštivati ta pravila postupanja

glede jedne ili više poslovnih praksi ili gospodarskih sektora,

– »*nositelj pravila postupanja trgovaca*« je svaki subjekt, uključujući pojedinog trgovca ili skupinu trgovaca,

koji je nadležan za sastavljanje i izmjenu pravila postupanja i/ili nadzor nad provođenjem tih pravila od strane

onih koji su se obvezali provoditi ga,

– »*profesionalna pažnja*« je standard strukovnih sposobnosti i stupanj pažnje za koje se razumno očekuje da će

ih trgovac primjenjivati u odnosu s potrošačem, a koje su u skladu s poštenom tržišnom praksom i načelom

savjesnosti i poštenja na području djelovanja trgovca,

– »*poziv na kupnju*« je svaki oblik poslovne komunikacije kojim se navode osnovne karakteristike proizvoda i

njegova cijena, i to na način koji je prikladan sredstvu poslovne komunikacije koji se koristi, a

čime se kupcu

daje mogućnost kupnje proizvoda,

– »*nedopušteni utjecaj*« je iskorištavanje premoći u odnosu prema potrošaču i to uporabom pritiska, bez obzira

na to jesu li pritom uporabljene sila ili prijetnja, na način kojim se u znatnoj mjeri ograničava sposobnost potrošača da donese odluku utemeljenu na potpunoj obavijesti (informiranu odluku),

– »*uređena profesija*« znači profesionalnu djelatnost ili skupinu profesionalnih djelatnosti za čije pokretanje,

obavljanje ili određeni način obavljanja zakon ili drugi propis izravno ili neizravno zahtijeva određenu profesionalnu kvalifikaciju,

– »*alternativno rješavanje sporova*« predmnijeva rješavanje sporova između potrošača i trgovaca nastalih zbog

povrede dobrih poslovnih običaja koje potrošači mogu pokrenuti pred Centrom za mirenje Hrvatske

gospodarske komore, Centrom za mirenje Hrvatske obrtničke komore ili Centrom za mirenje Hrvatske udruge

poslodavaca, kao i pred Sudom časti Hrvatske gospodarske komore i Sudom časti Hrvatske obrtničke komore, a

radi zaštite svojih prava zajamčenih zakonom i drugim propisima.

(4) U smislu dijela VII. ovoga Zakona, pojedini izrazi znače:

– »*radnik*« je fizička osoba koja obavlja određene poslove za poslodavca kod kojeg je u radnom odnosu.

Izbor stranog prava

Članak 4.

Izborom stranog prava kao mjerodavnog prava potrošač koji ima boravište u Republici Hrvatskoj ne može biti

lišen zaštite na koju ima pravo po ovom Zakonu ili drugom zakonu kojim se uređuju pojedini aspekti zaštite

potrošača. ***Obveza trgovca***

Članak 5.

(1) Trgovac je dužan potrošaču ispuniti ugovor u skladu s odredbama ovoga Zakona i propisima obveznog

prava.

(2) Trgovac je dužan, na zahtjev i prema izboru potrošača, proizvod koji ima nedostatak zamijeniti novim ispravnim proizvodom ili mu vratiti iznos plaćen za taj proizvod, odnosno sniziti cijenu ili, uz suglasnost potrošača, otkloniti nedostatak na proizvodu.

(3) Trgovac je u slučaju nedostatka kod obavljene usluge dužan, na zahtjev potrošača, vratiti iznos plaćen za tu

uslugu, sniziti cijenu usluge ili otkloniti nedostatak obavljene usluge.

(4) Potrošač može u slučaju iz stavka 2. i 3. ovoga članka zahtijevati povrat plaćenog iznosa samo ako je prethodno dao trgovcu primjereni rok za ispunjenje ugovora.

(5) Nedostatak na proizvodu, odnosno obavljenoj usluzi, kada je to nužno, dokazuje se vještačenjem u za to

ovlaštenim ustanovama ili uz pomoć ovlaštenog sudskog vještaka, a troškove vještačenja snosi potrošač ili

trgovac, ovisno o rezultatu vještačenja.

(6) Trgovac je dužan, u tijeku jamstvenog roka, popraviti u primjerenom roku neispravan proizvod potrošaču

koji je predao jamstveni (garancijski) list, ili, ako to nije moguće, umjesto istoga predati mu proizvod koji je

ispravan.

Pravna narav zakonskih odredbi kojima se uređuju potrošački ugovori

Članak 6.

Ugovorne odredbe protivne odredbama ovoga Zakona ništetne su.

II. PRODAJA PROIZVODA I PRUŽANJE USLUGA

Glava I.

OPĆE ODREDBE O PRODAJI NA MALO

Uvjeti prodaje proizvoda i pružanja usluga

Članak 7.

(1) Ako se izlaganje proizvoda na prodajnome mjestu, prema općim propisima obveznog prava, ne smatra ponudom, trgovac može odbiti s potrošačem sklopiti ugovor o prodaji proizvoda koji izlaže na prodajnome

mjestu samo ako to proizlazi iz okolnosti slučaja ili običaja. Trgovac može odbiti pružiti uslugu koja je predmet

njegovog poslovanja, samo ako to proizlazi iz okolnosti slučaja ili običaja.

(2) Trgovac mora svoje prodajne uvjete jasno, vidljivo i čitljivo istaknuti u prodajnom prostoru. Posebne uvjete

koje trgovac daje za pojedine proizvode mora jasno, vidljivo i čitljivo istaknuti na prodajnim mjestima tih proizvoda. Ako trgovac pojedinim skupinama potrošača odobrava posebne uvjete (roditelji, mladenici, invalidi,

umirovljenici i dr.), ti uvjeti trebaju biti jasno i vidljivo objavljeni u prodajnom prostoru.

(3) Trgovcu se zabranjuje davanje osobnih podataka potrošača bilo kojoj trećoj osobi bez prethodnog izričitog i

pisanog odobrenja potrošača, osim ako je na to obavezan zakonom ili odlukom nadležnog tijela vlasti.

(4) Za usluge popravaka i održavanja proizvoda čija je vrijednost veća od 500,00 kuna trgovac mora ispostaviti

potrošaču predračun i radni nalog s opisom radova te upotrijebljenog materijala i dijelova za popravak. Radni

nalog potpisuje trgovac i potrošač, a jedan primjerak radnog naloga mora se predati potrošaču.

(5) Ako se, u slučajevima iz stavka 4. ovoga članka, tijekom popravka pojavi potreba za dodatnim radovima i

ugradnjom dodatnih dijelova (proširenje radnog naloga), trgovac mora za to dobiti prethodni pisani pristanak

potrošača, osobno ili putem sredstava daljinske komunikacije, ako se proširenjem radnog naloga cijena povisuje

za više od 10 posto.

Članak 8. (1) Svaki trgovac je dužan potrošačima omogućiti podnošenje pisanih prigovora, bilo u prodajnom prostoru ili

putem pošte, telefaks uređaja ili elektroničke pošte, te je na njih dužan odgovoriti u roku od 15 dana od dana

zaprimljenog prigovora.

(2) Svaki trgovac, dužan je voditi i čuvati pisanu evidenciju prigovora potrošača iz stavka 1. ovoga članka najmanje godinu dana od dana primitka prigovora potrošača.

Isticanje cijena proizvoda i pružanja usluga

Članak 9.

(1) Trgovac mora jasno, vidljivo i čitljivo istaknuti iznos utvrđene maloprodajne cijene i cijene za jedinicu

mjere proizvoda ili usluge koje pruža i rezervnih dijelova koje prodaje s uslugom te označiti da je cijena u kunama. Uz isticanje cijene u kunama, trgovac može cijenu istaknuti i u drugim valutama.

(2) Pod maloprodajnom cijenom podrazumijeva se konačna cijena za pojedini proizvod ili uslugu, odnosno

određenu količinu proizvoda, uključujući porez na dodanu vrijednost.

(3) Trgovac je dužan omogućiti potrošaču provjeru maloprodajne cijene iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Pod cijenom za jedinicu mjere podrazumijeva se konačna cijena, za jedan kilogram, cijena za jednu litru,

jedan metar, jedan četvorni metar ili jedan kubni metar proizvoda ili neka druga jedinica količine koja se općenito ili uobičajeno koristi kod prodaje proizvoda na pojedinom području Republike Hrvatske, uključujući

porez na dodanu vrijednost.

(5) Kod proizvoda u slobodnom (rasutom) stanju ističe se samo cijena za jedinicu mjere na prodajnome mjestu

proizvoda.

(6) Cijenu za jedinicu mjere nije potrebno istaknuti ako je istovjetna s maloprodajnom cijenom proizvoda.

(7) Ako je drugim propisima određeno isticanje podatka o neto težini, za prethodno zapakirane proizvode, dovoljno je istaknuti cijenu za neto jedinicu mjere.

(8) Maloprodajna cijena i cijena za jedinicu mjere prethodno zapakiranog proizvoda mora biti istaknuta na

proizvodu, odnosno ambalaži ili na prodajnom mjestu, kao i u izlogu. Na proizvodu ili na prodajnom mjestu,

osim cijena iz stavka 1. ovoga članka, ne smiju se istaknuti druge cijene, osim u slučaju rasprodaje, sniženja te

stečaja tvrtke.

(9) Trgovac cijenu mora istaknuti tako da ne oštećuje proizvod.

(10) Odredbe stavka 8. ovoga članka ne primjenjuju se na javne dražbe i prodaje umjetničkih djela i antikviteta

te na cijene usluga uređene drugim propisima.

Isticanje cijene pri oglašavanju

Članak 10.

Pri oglašavanju u kojem se spominje maloprodajna cijena proizvoda ili usluga i cijena za jedinicu mjere proizvoda, ta cijena mora biti istovjetna cijeni kako je definirano odredbama članka 9. ovoga Zakona.

Plaćanje novčanih obveza

Članak 11.

Novčana obveza koju potrošač plaća putem pošte, banke ili neke druge ustanove za platni promet smatrat će se

namirenom s danom kada je takva ustanova primila od potrošača nalog za plaćanje.

Račun

Članak 12.

(1) Trgovac mora za prodani proizvod, odnosno obavljenju uslugu potrošaču izdati račun koji mora biti točan,

neizbrisiv, jasan, vidljiv i čitljiv u papirnatom ili elektroničkom obliku.

(2) Trgovac mora potrošaču omogućiti provjeru ispravnosti zaračunatog iznosa u odnosu na kupljene proizvode, odnosno pružene usluge. (3) Trgovac se mora pridržavati istaknute maloprodajne cijene i uvjeta prodaje.

(4) Izdavanje računa nije dopušteno naplaćivati.

(5) Na slučajeve iz stavka 1. do 4. ovog članka, na odgovarajući će se način primijeniti odredbe Zakona o porezu na dodanu vrijednost koje uređuju pitanja ispostavljanja računa.

Isprave koje prate proizvod

Članak 13.

(1) Trgovac mora prigodom prodaje proizvoda potrošaču predati, ili ako je riječ o proizvodima u rasutom stanju

predočiti, propisane isprave koje je proizvođač priredio radi lakše i sigurnije uporabe proizvoda (jamstvo, tehničku uputu, uputu za sklapanje, uputu za uporabu, popis ovlaštenih servisa, upozorenje o mogućoj opasnosti

pri uporabi, izjavu o sukladnosti proizvoda i sl.).

(2) Isprave iz stavka 1. ovoga članka moraju biti napisane jasno, vidljivo i čitljivo na hrvatskom jeziku i latiničnim pismom.

(3) Prijevod propisanih isprava koje je proizvođač pripremio radi lakše i sigurnije uporabe proizvoda, iz stavka

1. mora biti istovjetan izvorniku.

Ambalaža

Članak 14.

(1) Ambalaža mora biti neškodljiva za zdravlje, prilagođena obliku i masi proizvoda i ne smije dovoditi potrošača u zabludu glede mase i veličine proizvoda te mora biti sukladna posebnim propisima koji propisuju

zahtjeve za ambalažu.

(2) U slučaju ponude zamatanja posebnim papirom za zamatanje i dodatnim ukrasima, cijena tih proizvoda i

usluge zamatanja mora biti istaknuta jasno, vidljivo i čitljivo.

(3) Vrećice i torbe koje služe za nošenje kupljenih proizvoda i imaju u cijelosti ili djelomično logotip, znak,

slogan i/ili naziv proizvođača ili trgovca smatraju se promidžbenim materijalom. Takvu ambalažu trgovac ne

smije naplatiti.

(4) Trgovac mora na zahtjev potrošača zadržati ambalažu prodanog proizvoda.

Obećavanje dobitka

Članak 15.

Trgovac koji prigodom ponude proizvoda ili usluge potrošaču obećava dobitak u obliku nagrade ili daje druge

slične izjave stvarajući dojam kod potrošača da je dobio priopćenu nagradu ili je nagradna igra završila a proizvod se i dalje tako obilježen nalazi u prometu dužan je predati proizvod koji je namijenjen za nagradu.

Ostavljanje oglasnih poruka i materijala

Članak 16.

(1) Zabranjeno je ostavljanje oglasnih poruka i materijala u ili na poštanskim sandučićima, te na ili ispred kućnih vrata potrošača ako je takva zabrana na njima jasno napisana.

(2) Za ostavljanje oglasnih poruka i materijala odgovoran je trgovac čija se roba i usluge oglašavaju na oglasnim porukama i materijalima.

Glava II.

OBAVIJEST O PROIZVODU

Članak 17. (1) Obavijest o proizvodu podrazumijeva sve pisane oznake, trgovačku oznaku, zaštitni znak, naziv marke,

slikovni prikaz ili simbol koji se odnosi na proizvod, a stavlja se na ambalažu, naljepnicu ili privjesnicu, na

dokumente te obavijesti koji prate ili se odnose na taj proizvod.

(2) Obavijest o proizvodu obvezna je za svaki proizvod i mora sadržavati najmanje sljedeće podatke:

- proizvođački naziv proizvoda, ime pod kojim se proizvod prodaje,
- tip i model proizvoda te oznaku mjere proizvoda, ako je to bitno obilježje proizvoda,
- datum proizvodnje i rok uporabe, ako je to propisano,
- za domaće proizvode naziv i sjedište proizvođača te zemlju podrijetla,
- za uvozne proizvode naziv i sjedište uvoznika, naziv proizvođača te zemlju podrijetla.

(3) Uz podatke iz stavka 2. ovoga članka, obavijest o proizvodu mora sadržavati i podatke utvrđene posebnim

propisima.

(4) Iznimno, odredba stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se na proizvode za koje su pravila o obavijesti o

proizvodu određena odredbama Zakona o hrani i na njemu temeljenim provedbenim propisima.

(5) Proizvođački naziv proizvoda iz stavka 2. podstavka 1. ovog članka pod kojim se proizvod prodaje je oznaka ili opis proizvoda i ako je potrebno, njegove uporabe koja je dovoljno precizna da potrošaču omogući

prepoznavanje traženog proizvoda i razlikovanje od drugih sličnih proizvoda s kojima bi ga se moglo zamijeniti.

(6) Sjedište iz stavka 2. podstavka 4. i 5. ovoga članka obvezno sadrži mjesto, ulicu i kućni broj.

(7) Zemljom podrijetla iz stavka 2. podstavka 4. i 5. ovoga članka smatra se zemlja u kojoj je proizvod proizveden, odnosno zemlja u kojoj je proizvod podvrgnut procesu koji je posljednji bitno promijenio njegova svojstva.

Članak 18.

(1) Obavijest o proizvodu mora se nalaziti na proizvodu ili ambalaži, a za njezino postojanje na proizvodu i

potpunost odgovoran je trgovac.

(2) Svi podaci iz obavijesti o proizvodu iz članka 17. stavka 2. ovoga Zakona moraju biti istiniti, jasni, vidljivi i

čitljivi te napisani hrvatskim jezikom i latiničnim pismom, što ne isključuje mogućnost istodobne uporabe i

drugih jezika i znakova lako razumljivih potrošaču. Za podatke iz obavijesti o proizvodu odgovoran je proizvođač, a za uvozne proizvode uvoznik.

(3) Obavijest o proizvodu mora biti lako uočljiva, općerazumljiva, jednoznačna, čitljiva, neizbrisiva i ne

biti prekrivena drugim tekstom ili slikovnim materijalom.

(4) Za proizvode u rasutom stanju obavijest o proizvodu mora se istaknuti na ambalaži u kojoj se proizvod

stavlja u prodaju ili na prodajnom mjestu ako se proizvod ne drži u posebnoj ambalaži.

(5) Obavijest o proizvodu mora biti istaknuta tako da ne oštećuje proizvod.

Glava III.

AKCIJSKA PRODAJA, SNIŽENJE, RASPRODAJA I PRODAJA PROIZVODA S GREŠKOM

Akcijska prodaja

Članak 19.

(1) Akcijska prodaja je prodaja određene količine proizvoda jednog proizvođača u određeno vrijeme na

određenom mjestu, i to po cijeni koja je niža od cijene tog proizvoda u redovitoj prodaji.

(2) Proizvod iz stavka 1. ovoga članka mora biti jasno, vidljivo i čitljivo označen riječima »akcija« ili »akcijska

prodaja«.

Sniženje i rasprodaja

Članak 20.

(1) Proizvod koji se prodaje na sniženju, odnosno rasprodaji mora biti jasno, vidljivo i čitljivo označen cijenom

prije i cijenom nakon sniženja, odnosno tijekom rasprodaje.

(2) Ako je postotak sniženja cijena objavljen u rasponu, najveći postotak sniženja na početku sniženja, odnosno rasprodaje, mora se odnositi na najmanje jednu petinu svih proizvoda na sniženju, odnosno rasprodaji.

(3) Na cijene proizvoda na sniženju, odnosno rasprodaji odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 9. ovoga

Zakona.

(4) Rasprodajom iz stavka 1. ovoga članka smatra se prodaja robe po sniženoj cijeni u slučaju prestanka poslovanja trgovca, prestanka poslovanja u prodajnom objektu i prestanka prodaje određenog proizvoda iz

predmeta poslovanja trgovca.

(5) Sniženjem iz stavka 1. ovoga članka smatra se prodaja robe po sniženoj cijeni nakon proteka sezone, prodaja proizvoda s greškom, prigodna sajamska prodaja u okviru sajamske priredbe i stalna prodaja po sniženim cijenama u specijaliziranim prodavaonicama, bez obzira na razloge sniženja cijene.

Članak 21.

Proizvod koji je na sniženju, odnosno rasprodaji jer mu istječe rok uporabe mora dodatno imati jasno, vidljivo i

čitljivo istaknut najkraći ili krajnji rok uporabe.

Fizičko odvajanje proizvoda na sniženju, odnosno rasprodaji

Članak 22.

Trgovac mora fizički odvojiti proizvode koje je stavio na sniženje, odnosno rasprodaju od proizvoda koji nisu

na sniženju, odnosno rasprodaji te jasno, vidljivo i čitljivo istaknuti da je riječ o sniženju, odnosno ***rasprodaji***.

Proizvod s greškom

Članak 23.

Ako trgovac prodaje proizvod koji ima grešku, mora takav proizvod fizički odvojiti od ostalih proizvoda i jasno, vidljivo i čitljivo obilježiti na proizvodu ili na prodajnom mjestu da je riječ o prodaji proizvoda s greškom te upoznati potrošača u čemu se sastoji greška na proizvodu.

Glava IV.

JAVNE USLUGE KOJE SE PRUŽAJU POTROŠAČIMA

Članak 24.

(1) U smislu ovoga Zakona javnim uslugama smatraju se distribucija električne energije, opskrba električnom

energijom, distribucija plina, opskrba plinom, distribucija toplinske energije, opskrba toplinskom energijom,

opskrba pitkom vodom, odvodnja i pročišćavanje otpadnih voda, prijevoz putnika u javnom prometu, poštanske

usluge, održavanje čistoće, odlaganje komunalnog otpada, održavanje groblja i krematorija i prijevoz pokojnika, obavljanje dimnjačarskih poslova i javne telekomunikacijske usluge.

(2) Prodaja potrošačima javnih usluga mora biti obračunata primjenom cijena utvrđenih posebnim propisima.

(3) Prodaja potrošačima javnih usluga, kada to priroda javne usluge dopušta, mora biti obračunata prema potrošnji.

(4) Uslugu očitavanja mjernih uređaja nije dopušteno naplaćivati, osim u slučaju kada potrošač zahtijeva nestandardno očitavanje propisano posebnim propisom.

(5) Trgovac mora potrošaču omogućiti upoznavanje unaprijed sa svim uvjetima korištenja javnih usluga i te

uvjete javno objaviti u medijima.

(6) Tijela koja odlučuju o pravima i obvezama potrošača javnih usluga, moraju osnovati savjetodavna tijela u

koja će biti uključeni predstavnici udruga potrošača, a odluke će donositi nakon mišljenja savjetodavnog tijela,

na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način.

(7) Trgovac koji pruža javnu uslugu dužan je osnovati povjerenstvo za reklamacije potrošača u kojem trebaju

biti zastupljeni predstavnici udruga za zaštitu potrošača. Povjerenstvo mora pisano odgovoriti potrošačima na

zaprimiteljne reklamacije u roku od 30 dana od dana zaprimanja reklamacije.

(8) Savjetodavna tijela iz stavka 6., ovoga članka, odnosno povjerenstva za reklamacije potrošača iz stavka 7.

ovoga članka financiraju tijela koja ih osnivaju sukladno svojim internim aktima. (9) Tražbina naknada za javne usluge, kao i za sve troškove kućanstava koji se plaćaju u stalnim mjesečnim ili

kvartalnim iznosima, zastarijeva za jednu godinu.

Priključak na distribucijsku mrežu

Članak 25.

Trgovac koji pruža javnu uslugu putem distribucijske mreže mora omogućiti potrošačima priključak na distribucijsku mrežu i uporabu priključka i mreže te pružanje usluga u skladu s posebnim propisima, koncesijskim ugovorima ili općim aktima jedinice lokalne samouprave na čijem području se usluga pruža, pod

nediskriminirajućim, unaprijed poznatim i ugovorenim uvjetima.

Obustavljanje pružanja javne usluge

Članak 26.

(1) Ako se račun pružatelja javne usluge osporava bilo u kojem sudskom ili izvansudskom postupku, a potrošač

uredno podmiruje sve sljedeće nesporne račune, trgovac – pružatelj javne usluge ne smije potrošaču obustaviti

pružanje usluge do okončanja navedenoga sudskog ili izvansudskog postupka.

(2) Ako je pružatelj javne usluge obustavio pružanje usluge prije nego što je od nadležnog tijela ili osobe obaviješten o pokrenutom postupku iz stavka 1. ovoga članka, dužan je ponovo započeti i nastaviti pružati uslugu potrošaču do okončanja sudskog ili izvansudskog postupka.

(3) Obveza iz stavka 1. i 2. ovoga članka odnosi se i na slučaj kada pružatelj javne usluge pokrene postupak

prisilne naplate protiv potrošača.

(4) Sudskim ili izvansudskim postupkom u smislu stavka 1. i 2. ovoga članka smatra se svaki postupak predviđen važećim propisima, kao i svaki postupak predviđen općim uvjetima ili drugim pravilima pružatelja

javne usluge.

Održavanje kvalitete javne usluge

Članak 27.

Trgovac koji pruža javnu uslugu mora održavati kvalitetu javne usluge u skladu s zakonom, posebnim propisima i pravilima struke.

Članak 28.

(1) Tijela koja dodjeljuju ovlaštenje za obavljanje javnih usluga dužna su osigurati, svaki u djelokrugu svojih

zakonom propisanih nadležnosti, da nositelj navedenog ovlaštenja pruža usluge vodeći računa o sigurnosti,

redovitosti i kvaliteti javne usluge te da je javna usluga ravnopravno pristupačna svim potrošačima.

(2) Nadležna tijela iz stavka 1. ovoga članka dužna su omogućiti uvjete za tržišno natjecanje na području javnih

usluga.

Glava V.

PLAĆANJE PREDUJMOM

Kamate na predujam

Članak 29.

(1) Ako trgovac zahtijeva ili izričito uvjetuje kupnju proizvoda ili pružanje usluge djelomičnim ili ukupnim

jednokratnim ili obročnim predujmom i isporuči proizvod ili obavi uslugu nakon primitka predujma, dužan je

potrošaču prigodom isporuke proizvoda ili pružene usluge obračunati i isplatiti kamate po kamatnoj stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca za cijelo razdoblje, računajući od dana primljenog predujma do dana isporuke proizvoda, ako je rok isporuke proizvoda ili usluge dulji od jednog mjeseca.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka primjenjuje se i u slučaju kad trgovac ne može isporučiti ugovoreni proizvod ili obaviti uslugu.

Glava VI.

UGOVORI SKLOPLJENI IZVAN POSLOVNIH

PROSTORIJA TRGOVCA

Područje primjene

Članak 30.

(1) Odredbe ove glave Zakona primjenjuju se na ugovore koji su sklopljeni u vrijeme izleta koji je organizirao

trgovac izvan njegovih poslovnih prostorija, u vrijeme posjeta trgovca domu potrošača, domu drugog potrošača

ili radnome mjestu potrošača.

(2) Odredbe ove glave Zakona primjenjuju se i na ugovore čije je sklapanje ponudio potrošač pod uvjetima koji

su slični onima koji su opisani u stavku 1. ovoga članka, bez obzira na to je li potrošač bio vezan tom ponudom

ili nije prije njezina prihvaćanja od strane trgovca.

(3) Trgovac koji sklapa ugovor na način opisan stavkom 1. ovoga članka mora se potrošaču legitimirati identifikacijskom karticom.

Ugovori isključeni od primjene ove glave Zakona

Članak 31.

(1) Odredbe ove glave Zakona ne primjenjuju se na ugovore:

- o građenju koji se sklapaju radi izgradnje na određenoj nekretnini,
- o prodaji, najmu, zakupu i drugim pravima na nekretninama,
- o periodičnoj dostavi hrane, pića ili drugih proizvoda namijenjenih dnevnoj uporabi u kućanstvu koji se putem pokretne prodaje na malo isporučuju u pravilnim vremenskim razmacima,
- sklopljene na temelju kataloga trgovca, ako ga je potrošač imao prilike pročitati bez nazočnosti trgovca ili

njegova predstavnika, ako je predviđeno da će na temelju tog ugovora ili nekog kasnije sklopljenog ugovora

trgovac i potrošač ostati u trajnijoj vezi te ako je i u katalogu i u ugovoru potrošač bio jasno obaviješten o njegovu pravu na raskid ugovora iz članka 33. ovoga Zakona,

- o osiguranju,
- o prodaji vrijednosnih papira.

(2) Odredbe ove glave Zakona primjenjuju se na ugovore o prodaji proizvoda namijenjenog njegovoj ugradnji u

nekretninu, kao i na ugovore o građenju kojima je svrha popravak ili obnova nekretnine.

Obavijest o pravu na raskid ugovora

Članak 32.

(1) U slučaju sklapanja ugovora iz ove glave Zakona, trgovac je dužan potrošaču dati pisanu obavijest o njegovu pravu na raskid ugovora prema članku 33. ovoga Zakona.

(2) Obavijest mora sadržavati ime, odnosno tvrtku ili naziv trgovca, njegovu adresu, datum slanja obavijesti,

podatke potrebne radi identifikacije ugovora, poglavito naznaku ugovornih strana te predmet ugovora i njegovu

cijenu, kao i rok za raskid ugovora iz članka 33. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Obavijest mora biti uručena potrošaču najkasnije u trenutku sklapanja ugovora.

(4) U slučaju spora trgovac je dužan dokazati da je potrošaču na vrijeme predao obavijest iz stavaka 1. do 3.

ovoga članka.

Raskid ugovora

Članak 33. (1) Potrošač ima pravo, ne navodeći razloge za to, jednostrano raskinuti ugovor iz ove glave Zakona u roku od

14 dana od dana primitka pisane obavijesti iz članka 32. ovoga Zakona.

(2) Ugovor se raskida pisanom obaviješću o raskidu.

(3) Ugovor je raskinut u trenutku kada je trgovac primio obavijest o raskidu.

(4) Smatra se da je ugovor raskinut na vrijeme ako je obavijest o raskidu upućena unutar roka iz stavka 1. ovoga članka.

Raskid ugovora u slučaju da obavijest o pravu na raskid nije izdana

Članak 34.

Ako potrošač nije primio pisanu obavijest iz članka 32. ovoga Zakona, njegovo pravo na raskid ugovora iz

članka 33. ovoga Zakona nije vremenski ograničeno.

Posljedice raskida ugovora

Članak 35.

(1) U slučaju raskida ugovora, potrošač je dužan vratiti proizvod trgovcu o svom trošku.

(2) Potrošač ne odgovara za štetu koju je trgovac pretrpio zbog raskida ugovora.

(3) Trgovac je dužan, najkasnije u roku od 30 dana od dana primitka pisane obavijesti o raskidu, vratiti potrošaču cjelokupan iznos koji je potrošač do tog trenutka platio na temelju ugovora, uvećan za zatezne

kamate po kamatnoj stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca za cijelo razdoblje

računajući od primitka pisane obavijesti o raskidu do isplate.

Glava VII.

UGOVOR SKLOPLJEN NA DALJINU

Pojam ugovora sklopljenog na daljinu

Članak 36.

Ugovor na daljinu je ugovor sklopljen između trgovca i potrošača u okviru organizirane prodaje proizvoda ili

organiziranog obavljanja usluga trgovca koji za potrebe sklapanja takvih ugovora isključivo koristi jedno ili

više sredstava daljinske komunikacije.

Sredstva daljinske komunikacije

Članak 37.

(1) Sredstva daljinske komunikacije jesu ona sredstva koja su pogodna za sklapanje ugovora između trgovca i

potrošača bez istodobne fizičke nazočnosti trgovca i potrošača na jednome mjestu.

(2) Sredstva iz stavka 1. ovoga članka, među ostalim, jesu: adresirani i neadresirani tiskani materijali, standardna pisma i dopisnice, tiskana promidžbena poruka s narudžbenicom, katalog, telefon s ljudskim posredovanjem i bez njega, radio, videofon, videotekst, telefaks uređaj, televizija i elektronička pošta.

Operator sredstva daljinske komunikacije

Članak 38.

(1) Operator sredstva daljinske komunikacije je bilo koja osoba čiji posao, zanimanje ili djelatnost uključuje i

omogućavanje korisniku uporabu jednog ili više sredstava daljinske komunikacije.

(2) Zabranjuje se objavljivanje oglasa u javnim glasilima za 060 brojeve, ako se uz svaki objavljeni oglas za

telefonske usluge 060, ne objavi naziv i puna adresa trgovca, te fiksni telefonski broj i matični broj tvrtke koja

pruža navedene usluge. (3) Telekomunikacijske tvrtke koje u Republici Hrvatskoj pružaju usluge 060 brojeva, dužne su oformiti javni

telefonski imenik tih brojeva s naznakom usluge i njezine cijene, imenom tvrtke koja je vlasnik navedenog

broja, matičnim brojem tvrtke, punom adresom i fiksnim telefonskim brojem.

(4) Bez dostupnosti navedenih podataka trgovci ne mogu pružati usluge 060 brojeva.

Područje primjene odredaba ove glave Zakona

Članak 39.

Odredbe ove glave Zakona neće se primjenjivati na:

– ugovore glede financijskih usluga na koje se odnose odredbe glave 8. ovoga dijela Zakona, osim odredaba

članaka 42., 53. i 54. ove glave Zakona,

– ugovore sklopljene kupnjom na automatima za prodaju,

– ugovore sklopljene s telekomunikacijskim operatorom uporabom javnih govornica,

– ugovore o građenju,

– ugovore kojima je svrha stjecanje prava na nekretnini, osim na ugovore o najmu i zakupu nekretnine,

– ugovore sklopljene javnom dražbom.

Isključenje primjene pojedinih odredaba ove glave Zakona

Članak 40.

(1) Odredbe članaka 43. do 51. i čl. 52. stavka 1. ovoga Zakona neće se primjenjivati na:

– ugovore o kontinuiranoj dostavi hrane, pića i ostale robe namijenjene svakodnevnoj uporabi u kućanstvu ili

na radnome mjestu potrošača,

– ugovore o organiziranju putovanja,

(2) Kod ugovora o pružanju usluga razonode na otvorenome trgovac može ugovorom isključiti od primjene na

taj ugovor odredbu članka 52. stavka 2. ovoga Zakona u pojedinim, ugovorom određenim, situacijama.

Zabrana sklapanja određenih ugovora sredstvima daljinske komunikacije

Članak 41.

Sredstvima daljinske komunikacije nije dopušteno sklapati ugovore o prodaji lijekova, medicinskih i veterinarskih proizvoda, eksploziva, oružja i ostalih proizvoda za koje je prije stavljanja u promet potrebno

izdati odobrenje nadležnog ministarstva.

Ograničavanje uporabe sredstava daljinske komunikacije

Članak 42.

(1) Uporaba telefona bez ljudskog posredovanja (automatskih govornih automata), elektroničke pošte i telefaks

uređaja u svrhu sklapanja ugovora dopuštena je samo uz prethodnu suglasnost potrošača.

(2) Uporaba ostalih sredstava daljinske komunikacije u svrhu sklapanja ugovora dopuštena je ako se potrošač

tomu izričito ne protivi.

(3) Uporabu sredstava daljinske komunikacije u slučajevima iz stavka 1. i 2. ovoga članka nije dopušteno naplatiti potrošaču.

Prethodna obavijest

Članak 43.

(1) U primjerenom roku prije sklapanja ugovora potrošač mora biti obaviješten o:

- imenu, tvrtki ili nazivu, matičnom broju i sjedištu trgovca ili osobe kojoj potrošač može iznijeti svoje prigovore, – proizvodu ili usluzi koji se nude te njihovu nazivu,
- glavnim svojstvima proizvoda ili usluge,
- cijeni proizvoda ili usluge, uključujući sva porezna i druga davanja,
- troškovima dostave proizvoda,
- načinu plaćanja te načinu i roku isporuke proizvoda ili pružanja usluge,
- uslugama koje se nude nakon prodaje (servisiranje i prodaja zamjenskih dijelova),
- jamstvima koja se daju uz proizvod ili uslugu,
- pravu potrošača na raskid ugovora iz članka 45. ovoga Zakona i roku za raskid,
- situacijama u kojima je isključeno pravo potrošača na raskid ugovora,
- pretpostavkama i postupku otkaza ugovora sklopljenog na neodređeno vrijeme ili za razdoblje dulje od godinu dana,
- troškovima uporabe sredstava daljinske komunikacije kada se taj trošak ne zaračunava po osnovnoj tarifi,
- razdoblju u kojem ponuda ili cijena vrijede,
- ako je riječ o ugovorima o kontinuiranoj prodaji proizvoda ili ugovorima o kontinuiranom pružanju usluga,

najkraćem vremenu na koje trgovac pristaje sklopiti ugovor.

(2) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati jasno istaknutu komercijalnu namjeru trgovca, te mora

biti jednoznačna, jasna, lako razumljiva i prilagođena sredstvu daljinske komunikacije koja se koristi.

(3) U slučaju uporabe telefona, identitet trgovca, kao i komercijalna svrha poziva moraju biti izričito navedeni

prilikom započinjanja razgovora.

(4) Obavijest mora sadržavati upozorenje da ugovor u ime i za račun maloljetnika ili potpuno poslovno nesposobne osobe mogu sklopiti samo njihovi zakonski zastupnici, odnosno upozorenje da djelomično poslovno sposobne osobe mogu sklopiti ugovor samo uz suglasnost njihova zakonskog zastupnika.

Potvrda prethodne obavijesti

Članak 44.

(1) Najkasnije u trenutku isporuke proizvoda, odnosno najkasnije na dan početka pružanja usluge potrošaču

mora biti predana potvrda prethodne obavijesti u pisanom ili u nekom drugom, potrošaču dostupnom, trajnom

mediju.

(2) Potvrda prethodne obavijesti mora sadržavati sve podatke koje sadrži i prethodna obavijest.

(3) U slučaju sklapanja ugovora o usluzi koja se pruža jednokratnom uporabom sredstava daljinske komunikacije i koju naplaćuje operator sredstava daljinske komunikacije, trgovac neće biti dužan izdati potvrdu

prethodne obavijesti iz stavka 1. ovoga članka, međutim potrošač mora u svakom slučaju biti obaviješten o

sjedištu trgovca ili drugoj adresi na koju može nasloviti prigovor.

(4) U slučajevima u kojima je dužan izdati potvrdu prethodne obavijesti, teret dokaza izdavanja te obavijesti je

na trgovcu.

Pravo na raskid ugovora

Članak 45.

(1) Svaki ugovor sklopljen sredstvom daljinske komunikacije na koji se primjenjuju pravila sadržana u ovoj

glavi Zakona potrošač može, ne navodeći za to razlog, raskinuti u roku od sedam dana.

(2) U slučaju sklapanja ugovora o prodaji proizvoda, rok iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od dana kada je

potrošač primio proizvod, uz pretpostavku da je prije toga potrošaču bila dostavljena potvrda prethodne

obavijesti iz članka 44. ovoga Zakona.

(3) U slučaju sklapanja ugovora o pružanju usluge, rok iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od dana sklapanja

ugovora, odnosno, ako do trenutka sklapanja ugovora potrošaču nije bila dostavljena potvrda prethodne obavijesti, od dana primitka potvrde prethodne obavijesti.

Rok za raskid ugovora ako potvrda prethodne obavijesti nije dostavljena

Članak 46. (1) Ako trgovac nije potrošaču dostavio potvrdu prethodne obavijesti iz članka 44. ovoga Zakona, potrošač će

imati pravo raskinuti ugovor u roku od tri mjeseca.

(2) U slučaju sklapanja ugovora o prodaji proizvoda, rok iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od dana primitka proizvoda.

(3) U slučaju sklapanja ugovora o pružanju usluge, rok iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od dana sklapanja

ugovora.

(4) Ako trgovac, u roku iz stavka 1. ovoga članka, dostavi potrošaču potvrdu prethodne obavijesti iz članka 44.

ovoga Zakona, potrošač ima pravo raskinuti ugovor u roku od 14 dana od dana primitka potvrde prethodne

obavijesti.

Oblik raskida ugovora

Članak 47.

(1) Ugovor se raskida pisanom obaviješću o raskidu poslanom trgovcu.

(2) Ugovor je raskinut u trenutku kada je trgovac primio obavijest o raskidu.

(3) Smatra se da je ugovor raskinut na vrijeme, ako je obavijest o raskidu upućena unutar rokova iz članka 45. i

46. ovoga Zakona.

Posljedice raskida ugovora

Članak 48.

(1) U slučaju raskida ugovora, potrošač je dužan o svom trošku vratiti proizvod trgovcu.

(2) Potrošač ne odgovara za štetu koju je trgovac pretrpio zbog raskida ugovora.

(3) Trgovac je dužan, u roku od 30 dana od dana primitka pisane obavijesti o raskidu, vratiti potrošaču

cjelokupan iznos koji je potrošač do trenutka raskida platio na temelju ugovora, uvećan za zatezne kamate po

kamatnoj stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca za cijelo razdoblje, računajući od

primitka pisane obavijesti o raskidu do isplate.

Isključenje prava na raskid ugovora

Članak 49.

Osim ako stranke nisu drukčije ugovorile, potrošač nema pravo na raskid na temelju članka 45. i 46. ovoga

Zakona ako je riječ o ugovoru:

– o pružanju usluge, ako je pružanje usluge, uz izričit pristanak potrošača, započelo prije isteka roka u kojem je

potrošač imao pravo tražiti raskid ugovora,

– o prodaji proizvoda ili obavljanju usluge čija je cijena ovisna o fluktuacijama na financijskom tržištu,

– o prodaji proizvoda izrađenog na temelju potrošačeve specifikacije, proizvoda izrađenog isključivo za potrošača ili proizvoda koji zbog svoje naravi ne može biti vraćen ili je podložan brzom propadanju,

– o prodaji audio ili videozapisa te računalnih programa koje je potrošač otpakirao,

– o prodaji novina, periodičnih publikacija i magazina

– o igrama na sreću.

Utjecaj raskida ugovora na odobreni zajam

Članak 50.

Ako je, radi djelomične ili potpune isplate cijene iz ugovora o prodaji proizvoda ili usluge sklopljenog na daljinu, potrošaču odobren zajam od strane trgovca ili neke treće osobe koja je potrošaču zajam odobrila na

temelju njezina sporazuma s trgovcem, raskidom ugovora o prodaji proizvoda ili usluge raskida se i ugovor o

zajmu. ***Posljedice raskida ugovora o zajmu***

Članak 51.

Ako potrošač, na temelju odredaba članaka 45. do 50. ovoga Zakona, raskine ugovor o zajmu, trgovac ili treća

osoba koja mu je odobrila zajam na temelju sporazuma s trgovcem nema pravo zaračunati potrošaču nikakve

troškove, kamate ili kaznu.

Ispunjenje ugovora u roku

Članak 52.

(1) Trgovac je dužan ispuniti ugovor o prodaji robe ili obavljanju usluge sklopljen na daljinu u roku od 30 dana

od dana kad mu je potrošač poslao narudžbu, osim ako su strane drukčije odredile.

(2) Ne ispuni li trgovac ugovor u roku, pa makar i zbog toga jer naručeni proizvod nema na zalihi ili nije u

moгуćnosti pružiti naručenu uslugu, mora potrošača o tome obavijestiti, a potrošač može, po svom izboru,

izjaviti da raskida ugovor ili ostaviti trgovcu primjereni naknadni rok za ispunjenje.

(3) Odluči li se potrošač, u slučaju iz stavka 2. ovoga članka, raskinuti ugovor trgovac mu je dužan vratiti plaćeno što je moguće prije, a najkasnije u roku od 30 dana otkada je nastupilo zakašnjenje, uvećano za zatezne

kamate po kamatnoj stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca za cijelo razdoblje,

računajući od primitka pisane obavijesti o raskidu do isplate.

Zlouporaba kreditne kartice potrošača od strane trgovca

Članak 53.

Ako je u vezi s ugovorom iz ove glave Zakona zlouporabljena kreditna ili debitna kartica određenog potrošača,

oštećeni je potrošač ovlašten zahtijevati storniranje plaćanja, odnosno ako je plaćanje već izvršeno, potrošač

ima pravo zahtijevati od trgovca da mu vrati ili nadoknadi plaćeni iznos uvećan za zatezne kamate po kamatnoj

stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na tri mjeseca za cijelo razdoblje, računajući od dana

kada je plaćanje izvršeno.

Zabrana slanja proizvoda bez narudžbe potrošača

Članak 54.

(1) Nije dopušteno isporučiti potrošaču proizvod ili pružiti uslugu koju potrošač nije unaprijed naručio, ako je

riječ o naplatnom poslu.

(2) Ako trgovac, suprotno stavku 1. ovoga članka, pošalje potrošaču određeni proizvod, smatra se da je taj proizvod promidžbeni dar trgovca.

(3) Ništetna je odredba u uvjetima poslovanja trgovca ili ponudi poslanoj bez prethodne narudžbe potrošača

prema kojoj bi šutnja potrošača značila prihvrat ponude.

(4) Odredbama stavaka 1. do 3. ovoga članka ne dovode se u pitanje odredbe ovog ili drugih zakona o prešutnom obnavljanu ugovora.

Teret dokaza

Članak 55.

U parničnom postupku pokrenutom protiv trgovca ili operatora sredstava daljinske komunikacije zbog povrede

prava potrošača iz ove glave Zakona teret dokaza glede postojanja prethodne obavijesti, pisane potvrde prethodne obavijesti i pridržavanja rokova ispunjenja ugovora sklopljenog sredstvima daljinske komunikacije je

na trgovcu, odnosno operatoru sredstava daljinske komunikacije. Glava VIII.

POTROŠAČKI UGOVOR O FINACIJSKIM USLUGAMA SKLOPLJEN NA DALJINU

Pojam

Članak 56.

(1) Potrošački ugovor o financijskim uslugama sklopljen na daljinu ugovor je između trgovca – davatelja financijske usluge (u daljnjem tekstu: davatelj financijske usluge) i potrošača. Predmet ugovora je pružanje

financijskih usluga a sklopljen je u okviru organizirane prodaje proizvoda ili usluga davatelja financijske usluge

koji prije i u vrijeme sklapanja ugovora, za potrebe sklapanja takvih ugovora, isključivo koristi jedno ili više

sredstava daljinske komunikacije iz članka 37. ovoga Zakona.

(2) Financijske usluge na koje se odnosi ugovor iz stavka 1. ovoga članka jesu bankovne usluge, usluge kreditiranja, usluge osiguranja, uključujući usluge dobrovoljnog mirovinskog osiguranja, investicijske usluge,

usluge stambene štednje te usluge platnog prometa.

(3) U slučaju da se na temelju potrošačkog ugovora o financijskim uslugama potrošaču sukcesivno pruža

određena usluga, odnosno da mu se pruža niz odvojenih usluga, odredbe ove glave Zakona odnose se samo na

početni ugovor.

(4) U slučaju da se potrošaču sukcesivno pružaju određene usluge, odnosno da mu se pruža niz odvojenih usluga, a da između njega i davatelja financijske usluge nije sklopljen početni ugovor, odredbe članaka 57. do

62. ovoga Zakona primjenjivat će se samo kad se ta usluga pruža prvi put.

(5) Ako, u slučaju iz stavka 4. ovoga članka, usluga određene vrste potrošaču nije pružena u razdoblju od godinu dana, sljedeća usluga iste vrste smatrat će se prvom uslugom te će se, sukladno odredbi stavka 4. ovoga

članka, na tu uslugu primjenjivati odredbe članaka 57. do 62. ovoga Zakona.

Prethodna obavijest

Članak 57.

(1) U primjerenom roku prije sklapanja ugovora potrošač mora biti obaviješten o davatelju financijske usluge,

financijskoj usluzi koja je predmet ugovora, pojedinostima ugovora te načinu rješavanja sporova.

(2) Prethodna obavijest iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati podatke koji su predviđeni člancima 58. do

61. ovoga Zakona.

(3) Prethodna obavijest iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati jasno istaknutu komercijalnu namjeru davatelja financijske usluge, mora biti jednoznačna, jasna, lako razumljiva i prilagođena sredstvu daljinske

komunikacije koje se rabi.

(4) U slučaju uporabe telefona, identitet davatelja financijske usluge, kao i komercijalna svrha poziva moraju

biti izričito navedeni prilikom započinjanja razgovora. Uz izričiti pristanak potrošača, osoba koja u ime davatelja financijske usluge kontaktira s potrošačem, dužna je obavijestiti ga o svom identitetu, kao i o prirodi

odnosa između nje i davatelja financijske usluge te podacima predviđenim člankom 59. podstavcima 1., 2. i 5.

te člankom 60. podstavkom 1. ovoga Zakona. Osoba koja kontaktira s potrošačem obavijestit će ga o tome da

mu na njegov zahtjev mogu biti dostavljene daljnje obavijesti te će ga obavijestiti o tome kakve su prirode te

obavijesti. U svakom slučaju, davatelj financijske usluge dužan je dostaviti potrošaču obavijest koja sadrži sve

podatke iz članaka 58. do 61. ovoga Zakona prilikom ispunjenja svoje obveze iz članka 62. ovoga Zakona.

(5) Obavijesti o ugovornim obvezama potrošača, koje su mu dostavljene prije sklapanja ugovora, moraju biti

sukladne ugovornim obvezama koje bi za potrošača proizlazile iz primjene prava koje će biti mjerodavno za taj

ugovor, ako on naknadno bude sklopljen.

(6) Uz podatke koji su navedeni u stavcima 1. do 5. ovoga članka te člancima 58. do 61. ovoga Zakona,

potrošač mora biti obaviješten i o svim ostalim podacima predviđenim propisima kojima se uređuju pojedine

financijske usluge koje su predmet ugovora između potrošača i davatelja financijske usluge.

Članak 58.

(1) Obavijest o davatelju financijske usluge sadrži: njegovo ime, naziv ili tvrtku, punu adresu njegovog prebivališta ili sjedište, bilo koju drugu adresu koja utječe na njegov odnos s potrošačem te njegov matični broj i registar u kojem je upisan.

(2) Ako je djelatnost davatelja financijske usluge podložna izdavanju određene dozvole ili dopuštenja od strane

tijela javne vlasti, obavijest o davatelju usluge uključuje i navođenje pojedinosti te dozvole ili dopuštenja, poput

navođenja tijela koje je izdalo dozvolu ili dopuštenje, na koji je rok i s kojim sadržajem izdana ta dozvola ili

dopuštenje.

(3) Ako davatelj financijske usluge u Republici Hrvatskoj ima svog predstavnika, obavijest o davatelju financijske usluge uključuje i ime, naziv ili tvrtku tog predstavnika, kao i punu adresu koja utječe na odnos

potrošača s tim predstavnikom.

(4) Ako potrošač stupa u ugovorni odnos s davateljem financijske usluge putem neke druge osobe, koja nije

njegov predstavnik, obavijest o davatelju financijske usluge uključuje i ime, naziv ili tvrtku te osobe, svojstvo u

kojemu ona djeluje, te sjedište ili drugu adresu koja utječe na odnos potrošača s tom osobom.

Članak 59.

Obavijest o financijskoj usluzi koja je predmet ugovora sadrži:

- opis osnovnih obilježja financijske usluge,
- ukupnu cijenu koju je potrošač dužan platiti za tu uslugu, uključujući sve poreze, pristojbe, naknade i ostale troškove, odnosno, kad točan iznos ukupne cijene nije moguće utvrditi, elemente za izračun ukupne cijene koji omogućavaju potrošaču da sam utvrdi cijenu,
- ako je to potrebno, naznaku da financijska usluga uključuje financijske instrumente povezane s posebnim rizikom koji proizlazi iz specifičnosti tog instrumenta, odnosno financijske usluge koja se nudi,
- ako je to potrebno, naznaku da cijena ili rezultati financijske usluge ovise o promjenama na financijskom tržištu na koje davatelj financijske usluge nema utjecaja te naznaku da dosadašnja cijena i rezultati financijske usluge nisu pokazatelj buduće cijene i budućih rezultata te financijske usluge,
- naznaku o postojanju mogućnosti da potrošač bude obavezan na plaćanje nekih dodatnih poreza ili troškova, u skladu s poreznim propisima koje ne plaća davatelju financijske usluge, odnosno koje ne plaća putem davatelja financijske usluge,
- bilo koje vremensko ograničenje valjanosti obavijesti,
- pojedinosti glede plaćanja cijene i ispunjenja financijske usluge,
- naznaku bilo kojeg dodatnog troška koji je potrošač dužan platiti za uporabu sredstava daljinske komunikacije.

Članak 60.

Obavijest o pojedinostima ugovora sadrži:

- naznaku postoji li ili ne postoji pravo potrošača na jednostrani raskid ugovora prema članku 63. ovoga Zakona te, kada to pravo postoji, naznaku roka u kojem se to pravo može ostvariti, pretpostavke pod kojima se ono može ostvariti, uključujući i naznaku iznosa na čije bi plaćanje potrošač mogao biti obavezan na temelju

članka 66. stavka 3. ovoga Zakona, kao i naznaku posljedica neostvarivanja prava na jednostrani raskid ugovora,

- minimalno trajanje ugovora o financijskoj usluzi, ako je riječ o usluzi koja se pruža trajno ili ponavljano,

- naznaku o pravu na ugovorni jednostrani raskid ili otkaz ugovora prije isteka vremena na koje je ugovor sklopljen, kao i naznaku ugovorne kazne ili bilo kojeg drugog oblika obeštećenja predviđenog ugovorom za te

slučajeve,

- praktične upute za ostvarivanje prava na jednostrani raskid prema članku 63. ovoga Zakona, uključujući adresu na koju se obavijest o raskidu dostavlja,

- naznaku države čije je pravo mjerodavno za uređenje odnosa davatelja financijske usluge i potrošača prije

sklapanja ugovora,

- naznaku ugovorne odredbe o određivanju prava mjerodavnog za ugovor o financijskoj usluzi, kao i naznaku

ugovorne odredbe o određivanju suda nadležnog za rješavanje sporova iz tog ugovora,

- naznaku jezika na kojem ili na kojima su sastavljeni ugovor i prethodna obavijest te naznaku jezika na kojem

ili na kojima će, uz pristanak potrošača, davatelj usluga u vrijeme trajanja ugovora komunicirati s potrošačem.

Članak 61. Obavijest o načinu rješavanja sporova sadrži:

- naznaku je li predviđen određeni mehanizam izvansudskog rješavanja sporova koji mogu proizaći iz ugovora

te na koji se način i pod kojim pretpostavkama potrošač može koristiti tim mehanizmom,

- naznaku je li predviđen određeni jamstveni fond ili neki drugi oblik obeštećenja potrošača.

Oblik prethodne obavijesti

Članak 62.

(1) U primjerenom roku prije sklapanja ugovora ili predugovora davatelj financijske usluge dostavit će potrošaču prethodnu obavijest iz članka 57. ovoga Zakona koja sadrži sve podatke navedene u člancima 58. do

61. ovoga Zakona, u pisanom obliku ili na nekom drugom, potrošaču dostupnom, trajnom mediju.

(2) Ako je na izričit zahtjev potrošača ugovor sklopljen uporabom sredstva daljinske komunikacije koje ne

omogućava da mu se dostavi obavijest o svim podacima koji su navedeni u člancima 58. do 61. ovoga Zakona,

davatelj financijske usluge ispunit će svoju obvezu iz stavka 1. ovoga članka odmah nakon sklapanja ugovora.

(3) U svakom slučaju, potrošač je bilo u kojem trenutku tijekom trajanja ugovornog odnosa ovlašten zahtijevati

da mu se dostavi primjerak ugovora koji je sklopio s davateljem financijske usluge. Potrošač je isto tako ovlašten promijeniti sredstvo daljinske komunikacije kojim se koristi, osim ako je to nespojivo sa sklopljenim

ugovorom ili prirodom financijske usluge koja mu se pruža.

Pravo na jednostrani raskid ugovora

Članak 63.

(1) Svaki potrošački ugovor o financijskim uslugama sklopljen sredstvom daljinske komunikacije potrošač

može, ne navodeći za to razloge, raskinuti u roku od 14 dana, odnosno u roku od 30 dana ako je riječ o ugovoru

o životnom osiguranju.

(2) Rok za raskid ugovora iz stavka 1. ovoga članka započinje teći od dana sklapanja ugovora, odnosno, u slučaju sklapanja ugovora o životnom osiguranju, od dana kada je potrošač obaviješten da je ugovor sklopljen.

(3) Ako je, sukladno odredbi članka 62. stavka 2. ovoga Zakona, ugovor sklopljen prije nego što je potrošaču

dostavljena prethodna obavijest sa svim podacima iz članka 58. do 61. ovoga Zakona, rok za raskid ugovora iz

stavka 1. ovoga članka, započinje teći od dana kad mu je ta obavijest dostavljena sukladno članku 62. stavku 2.

ovoga Zakona.

(4) Potrošač nema pravo na jednostrani raskid ugovora predviđen stavkom 1. ovoga članka ako je:

– sklopljen ugovor o financijskim uslugama čija cijena ovisi o promjenama na financijskom tržištu koje su

izvan utjecaja davatelja financijske usluge, kao što su usluge koje se odnose na kupoprodaju strane valute,

instrumente novčarskog tržišta, prenosive obveznice, udjele u investicijskim fondovima, ročnice uključujući

usporedive instrumente s ugovorenom gotovinskom namirom; kamatni terminski ugovor; kamatne, valutne i

dioničke zamjene,

– sklopljen ugovor o osiguranju putnika i prtljage ili neka druga kratkoročna polica osiguranja koja se sklapa na

rok kraći od mjesec dana,

– ugovor u potpunosti ispunjen na izričit zahtjev potrošača prije nego što je potrošač iskoristio svoje pravo na

raskid ugovora iz ovoga članka.

(5) Odredbe ovoga članka ne odnose se na ugovor o zajmu predviđen člankom 94. ovoga Zakona koji je sklopljen radi plaćanja cijene iz ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine.

Oblik jednostranog raskida ugovora

Članak 64.

(1) Ugovor se raskida obaviješću u pisanom obliku ili na nekom drugom, primatelju dostupnom, trajnom mediju, poslanom prije isteka roka za raskid ugovora, predviđenog člankom 63. ovoga Zakona, s time da je

potrošač dužan slijediti upute za ostvarivanje prava na jednostrani raskid koje su mu dane u prethodnoj obavijesti iz članka 57. ovoga Zakona.

(2) Smatra se da je ugovor raskinut na vrijeme ako je obavijest o raskidu upućena unutar rokova iz članka 63. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Ugovor je raskinut u trenutku kad je ovlaštena osoba primila obavijest o raskidu.

Početak ispunjenja ugovora

Članak 65.

(1) Davatelj financijske usluge može započeti s ispunjenjem ugovora prije isteka roka za jednostrani raskid

ugovora iz članka 63. ovoga Zakona jedino uz izričit pristanak potrošača.

(2) Davatelj financijske usluge nije ovlašten zahtijevati ispunjenje potrošačeve obveze iz ugovora prije isteka

roka za jednostrani raskid ugovora, predviđenog člankom 63. ovoga Zakona.

Posljedice jednostranog raskida ugovora

Članak 66.

(1) U slučaju jednostranog raskida ugovora iz članka 63. ovoga Zakona, potrošač ne odgovara za štetu koju je

davatelj financijske usluge zbog toga pretrpio te nije dužan platiti nikakvu kaznu ili naknadu za raskid ugovora.

(2) U slučaju raskida ugovora, svaka je strana dužna vratiti drugoj ono što je na temelju tog ugovora primila od

druge strane.

(3) Ako se priroda pružene usluge protivi vraćanju, potrošač je dužan platiti cijenu dijela usluge koji mu je

pružen do trenutka raskida ugovora.

(4) Iznos koji bi potrošač bio dužan platiti davatelju financijske usluge na temelju stavka 3. ovoga članka mora

biti proporcionalan pruženoj usluzi te ni u kojem slučaju ne smije biti takav da ga se može ocijeniti kao kaznu

ili naknadu za raskid ugovora.

(5) Davatelj financijske usluge nema pravo zahtijevati od potrošača plaćanje bilo kojeg iznosa na temelju stavka 3. ovoga članka ako nije u stanju dokazati da je o mogućnosti tog plaćanja potrošač bio obaviješten u

prethodnoj obavijesti iz članka 57. ovoga Zakona, na način predviđen člankom 60. stavkom 1. podstavkom 1.

ovoga Zakona.

(6) Davatelj financijske usluge nema pravo zahtijevati od potrošača plaćanje cijene dijela usluge koji je ispunjen prije jednostranog raskida ugovora iz članka 63. ovoga Zakona, ako je usluga pružena suprotno odredbi članka 65. stavka 1. ovoga Zakona.

(7) Raskine li potrošač ugovor na temelju članka 63. ovoga Zakona, davatelj financijske usluge dužan je bez

odgađanja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana kad je ovlaštena osoba obaviještena o raskidu ugovora, vratiti potrošaču sve što je na temelju tog ugovora od njega primio, umanjeno za iznos koji je davatelj financijske usluge ovlašten, na temelju stavka 3. ovoga članka, naplatiti od potrošača.

(8) Raskine li potrošač ugovor na temelju članka 63. ovoga Zakona, dužan je bez odgađanja, a najkasnije u roku

od 30 dana od dana odašiljanja obavijesti o raskidu, vratiti davatelju financijske usluge ono što je od njega

primio na temelju tog ugovora.

Utjecaj raskida potrošačkog ugovora o financijskoj usluzi na druge ugovore

Članak 67.

Iskoristi li potrošač svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz članka 63. ovoga Zakona, raskidom ugovora o

financijskoj usluzi raskida se i svaki drugi ugovor koji je, na temelju ili u svezi s ugovorom o financijskoj usluzi, potrošač sklopio s davateljem financijske usluge ili nekom drugom osobom koja je ugovor s potrošačem

sklopila na temelju prethodnog sporazuma s davateljem financijske usluge.

Postupanje protivno odredbama ove glave Zakona

Članak 68.

(1) Ako davatelj financijske usluge ne ispuni bilo koju obvezu predviđenu ovom glavom Zakona, potrošač ima

pravo raskinuti ugovor bilo u kojem trenutku. (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, potrošač neće biti dužan nadoknaditi davatelju financijske usluge štetu

koju je ovaj zbog raskida pretrpio, niti mu platiti bilo koju drugu naknadu za raskid ugovora.

Teret dokaza

Članak 69.

(1) U parničnom postupku pokrenutom glede sporova vezanih za ugovore iz ove glave Zakona davatelj financijske usluge dužan je dokazati da je ispunio svoju obvezu prethodnog obavješćavanja potrošača te da je

potrošač pristao sklopiti ugovor, odnosno pristao na to da mu davatelj financijske usluge počne pružati ugovorenu uslugu prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 63. ovoga Zakona.

(2) Ugovorna odredba kojom je predviđeno da će teret dokaza glede činjenica navedenih u stavku 1. ovoga

članka biti na potrošaču, smatrat će se nepoštenom ugovornom odredbom, u smislu odredaba glave 11. ovoga

Zakona.

Odgovarajuća primjena

Članak 70.

Odredbe članaka 42., 53. i 54. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju i na ugovore iz ove glave

Zakona.

Glava IX.

POTROŠAČKI ZAJAM

Pojam ugovora o potrošačkom zajmu

Članak 71.

(1) Ugovorom o potrošačkom zajmu obvezuje se zajmodavac da potrošaču stavi na raspolaganje određeni iznos

novca, a potrošač se obvezuje da mu plaća određenu kamatu i dobiveni iznos vrati u vrijeme i na na čin utvrđen ugovorom.

(2) Ugovor o kupnji proizvoda i usluga, kojim se ovlašćuje potrošača da plati kupnju u nekoliko obroka, s tim

da je zbroj iznosa svih obroka viši od cijene proizvoda ili usluge, smatra se, za potrebe ovoga Zakona, ugovorom o potrošačkom zajmu. Ugovori o kontinuiranom pružanju usluga kada potrošač ima pravo otplaćivati

ih obročno u vrijeme njihova pružanja ne smatraju se ugovorima o zajmu.

(3) Zajmodavac je svaka osoba ili skupina osoba koja u okviru svoje djelatnosti ili svoga zanimanja sklapa s

potrošačima ugovore o zajmu.

(4) Za potrebe ovoga Zakona, zajmodavac se smatra trgovcem.

Ugovori o zajmu isključeni od primjene ove glave Zakona

Članak 72.

(1) Odredbe ove glave Zakona ne primjenjuju se na:

– ugovore o zajmu namijenjene zakupu stvari, osim ako je ugovorom o zakupu predviđeno da će na kraju ugovorenog roka zakupa stvar prijeći u vlasništvo zakupnika,

– ugovore o zajmu kojima je predviđeno da se kamate ne plaćaju ako potrošač isplati zajam odjednom,

– ugovore o dopuštenom prekoračenju na tekućem računu, osim članaka 77., 85. i 86. ovoga Zakona,

– ugovore o zajmu kojima se potrošač obvezuje vratiti zajam u razdoblju kraćem od tri mjeseca,

– ugovore o zajmu kojima se potrošač obvezuje vratiti zajam u najviše četiri obroka u razdoblju kraćem od

dvanaest mjeseci.

(2) Odredba članka 84. ovoga Zakona neće se primjenjivati na ugovore o zajmu u kojima je tražbina zajmodavca osigurana založnim pravom na nekretnini. (3) Odredba članka 84. ovoga Zakona ne primjenjuje se na ugovore o zajmu sklopljene radi kupnje, izgradnje, dogradnje, obnove, zakupa ili stjecanja nekog drugog prava na nekretnini ili posebnom dijelu nekretnine.

Oblik ugovora o potrošačkom zajmu

Članak 73.

Ugovor o potrošačkom zajmu mora biti sklopljen u pisanom obliku, a najmanje jedan primjerak ugovora mora

se uručiti potrošaču.

Sadržaj ugovora o potrošačkom zajmu

Članak 74.

(1) Ugovor o potrošačkom zajmu mora sadržavati podatke potrebne za identifikaciju ugovora, odredbe o uvjetima pod kojima se zajam odobrava, a poglavito:

- odredbu o iznosu zajma,
- odredbu o nominalnoj godišnjoj kamatnoj stopi i pretpostavkama pod kojima se godišnja nominalna kamatna stopa može promijeniti,
- odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti,
- odredbu o efektivnoj kamatnoj stopi,
- odredbu o pretpostavkama pod kojima efektivna kamatna stopa na zajam može biti promijenjena,
- odredbu o iznosu, broju i razdoblju ili datumu otplate pojedinih obroka zajma, kao i kamate i ostale troškove koje potrošač mora platiti kako bi otplatio zajam te, ako je moguće, ukupan iznos tih uplata,
- odredbu o ukupnom trošku zajma,
- odredbu o obvezi i uvjetima štednje ili pologa novca, ako je to pretpostavka za odobrenje zajma,
- nominalni godišnji kamatna stopa za zajam i nominalni godišnji kamatna stopa za sredstva pologa ako je polog pretpostavka za odobrenje zajma,
- odredbu o sredstvima osiguranja plaćanja,
- odredbu o pretpostavkama i postupku raskida ugovora o zajmu.

(2) U slučaju kada nije moguće izraziti efektivnu kamatnu stopu, pisani ugovor mora sadržavati odgovaraju

ću

obavijest potrošaču koja mora sadržavati najmanje obavijest o nominalnoj godišnjoj kamatnoj stopi i troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se oni mogu izmijeniti.

Efektivna kamatna stopa

Članak 75.

(1) Efektivna kamatna stopa na zajam jest ukupan trošak zajma za potrošača, izražen kao postotak od iznosa

odobrenog zajma, iskazan na godišnjoj razini.

(2) Efektivna kamatna stopa izračunava se s obzirom na okolnosti koje postoje u trenutku sklapanja ugovora o

zajmu.

(3) Za potrebe izračuna efektivne kamatne stope, smatra se da je ugovor o zajmu valjan te da zajmodavac i

potrošač ispunjavaju ugovorom preuzete obveze na ugovoreni način i u ugovoreno vrijeme.

(4) U slučaju da ugovor o zajmu sadrži odredbu kojom je predviđena mogućnost promjene nominalne kamatne

stope i iznosa, odnosno razine ostalih troškova zajma, za potrebe izračuna efektivne kamatne stope, smatra se

da će do ispunjenja ugovora o zajmu kamate i ostali troškovi zajma ostati nepromijenjeni.

(5) Ako se u ugovoru o zajmu ne navodi iznos odobrenog zajma, za potrebe izračuna efektivne kamatne stope,

smatra se da je odobren zajam u iznosu od 10.000,00 kuna.

(6) Ako u ugovoru o zajmu nije izričito navedeno vrijeme na koje je odobren zajam, niti se ono može odrediti

na temelju ostalih odredaba ugovora, za potrebe izračuna efektivne kamatne stope, smatra se da je zajam odobren na godinu dana.

(7) Kada je ugovorom o zajmu predviđeno da će zajmodavac isplatiti potrošaču odobreni iznos u nekoliko rata, za potrebe izračuna efektivne kamatne stope na zajam, smatra se da je cjelokupan iznos zajma isplaćen na dan

isplate prvog obroka.

(8) Ministar nadležan za poslove zaštite potrošača, u suglasnosti s ministrom nadležnim za financije, propisat će

odlukom jedinstvenu metodu obračuna efektivne godišnje kamate.

Ukupni troškovi zajma

Članak 76.

(1) Ukupni troškovi zajma jesu svi troškovi, uključujući kamate i sva druga davanja koja je potrošač dužan

platiti za odobreni zajam.

(2) Ukupni troškovi zajma ne obuhvaćaju:

- iznose koje je potrošač dužan platiti u slučaju neispunjenja neke od odredaba ugovora o zajmu,
- troškove transfera novca na račun potrošača,
- troškove računa na koji je potrošač dužan uplaćivati obroke zajma, kamate i ostale troškove, osim ako potrošaču nije bila ostavljena mogućnost odabira želi li otvaranje takvog posebnog računa, a troškovi tog računa nerazumno su visoki,
- troškove doznaka,
- troškove članarina za sudjelovanje u određenim udruženjima ili skupinama koji ne proizlaze iz ugovora o zajmu, a utječu na uvjete ugovora o zajmu,
- troškove osiguranja otplate zajma, osim troškova osiguranja ugovorenog za slučaj smrti, bolesti ili gubitka zaposlenja potrošača, ako je iznos troškova osiguranja ugovorenog za te slučajeve, uključujući kamate i druge troškove, jednak ili manji od ukupnog iznosa zajma te ako je to osiguranje bilo uvjet za odobrenje zajma,
- troškove različite od prodajne cijene proizvoda ili usluge za čiju se kupnju zajam odobrava, a koje bi potrošač, na temelju ugovora o kupnji tih proizvoda ili usluga, bio dužan platiti bez obzira na to plaća li ih svojim ili pozajmljenim novcem.

Obavještavanje potrošača

Članak 77.

(1) Zajmodavac je dužan, u primjerenom roku prije sklapanja ugovora, u pisanom obliku, obavijestiti potroša

ča

o najvišem iznosu zajma, ako takav postoji, o nominalnoj godišnjoj kamatnoj stopi te pretpostavkama pod kojima se ona može promijeniti, o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama

pod kojima se oni mogu promijeniti, kao i o pretpostavkama i postupku raskida ugovora.

(2) Nakon sklapanja ugovora o zajmu zajmodavac je dužan obavijestiti potrošača o svakoj promjeni nominalne

godišnje kamatne stope ili bilo kojeg drugog troška, u primjerenom roku nakon izvršene promjene.

(3) Obavijest iz stavka 2. ovoga članka bit će potrošaču dostavljena u izvješću o stanju računa, u obliku pisane

obavijesti ili na drugi način koji su stranke ugovorile.

Oglašavanje

Članak 78.

Svako oglašavanje, bez obzira na to je li riječ o ponudi za sklapanje ugovora ili nije, istaknuto u poslovnim

prostorijama ili dostavljeno potrošaču na neki drugi način, a kojim netko nudi odobravanje potrošačkog zajma,

neposredno ili putem neke druge osobe, mora sadržavati nominalnu godišnju kamatnu stopu, navod o svim

drugim troškovima zajma, te navod o efektivnoj kamatnoj stopi.

Ispunjenje ugovora o zajmu prije roka

Članak 79.

(1) Potrošač može vratiti zajam i prije roka određenog za vraćanje.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, potrošač ima pravo na razmjerno sniženje ukupnog troška zajma koje se sastoji od razlike iznosa kamata koje je trebalo platiti do trenutka u kojem je, prema ugovoru, trebalo izvršiti

plaćanje i iznosa kamata plaćenih do trenutka vraćanja zajma.

Promjene na strani zajmodavca

Članak 80.

Dode li, na temelju ustupa tražbine ili ustupanja ugovora, do promjene zajmodavca, potrošač ima pravo istaknuti novom zajmodavcu sve prigovore koje bi imao i prema starom zajmodavcu, osim strogo osobnih prigovora.

Otplata zajma sredstvima bezgotovinskog plaćanja

Članak 81.

(1) Ako je ugovoreno da potrošač može otplaćivati zajam mjenicom, čekom ili nekim drugim sredstvom bezgotovinskog plaćanja, zajmodavac je dužan koristiti ta sredstva plaćanja isključivo za otplatu zajma.

(2) Iskoristi li zajmodavac mjenicu, ček ili drugo bezgotovinsko sredstvo plaćanja za neku drugu svrhu, odgovara za štetu koju je time uzrokovao potrošaču.

Zabrana prenošenja prava na zajmodavca

Članak 82.

Ugovorom o zajmu potrošača se ne može obvezati da će na zajmodavca ili neku treću osobu prenijeti ili u njihovu korist ograničiti svoja prava koja, u slučaju neispunjenja ili neurednog ispunjenja ugovora, ima prema

osobi s kojom je sklopio ugovor koji se financira ugovorom o zajmu.

Odgovornost zajmodavca za trgovca

Članak 83.

(1) Ako je, radi kupnje određenog proizvoda ili određene usluge, potrošač sklopio ugovor o zajmu s osobom

različitom od trgovca tog proizvoda ili usluge, a ugovor o zajmu sklopljen je na temelju prethodnog sporazuma

zajmodavca i trgovca proizvoda ili usluge prema kojem se zajmodavac obvezuje potrošačima odobravati zajam

isključivo za kupnju proizvoda ili usluga tog trgovca, potrošač može, ne uspije li ostvariti prava koja ima prema

trgovcu zbog neispunjenja ili neurednog ispunjenja ugovora o kupoprodaji, zahtijevati od zajmodavca nadoknadu štete koju je pretrpio zbog neispunjenja ili neurednog ispunjenja ugovora o kupoprodaji.

(2) Ako, u slučaju iz stavka 1. ovoga članka, ugovor o kupoprodaji bude raskinut, raskida se i ugovor o zajmu, a

zajmodavac ne može od potrošača zahtijevati nadoknadu štete koju je zbog toga pretrpio.

(3) Zajmodavac koji je, na temelju stavka 1. ovoga članka, nadoknadio potrošaču štetu koju je ovaj pretrpio

zbog neispunjenja ili neurednog ispunjenja ugovora o kupoprodaji može zahtijevati od trgovca da mu nadoknadi sve što je isplatio za njegov račun, kamate od dana isplate, troškove nastale u sporu s potrošačem od

trenutka kada je obavijestio trgovca o tom sporu, kao i nadoknadu štete koju je zajmodavac time pretrpio.

Zakonsko založno pravo

Članak 84.

Zajmodavac koji je s potrošačem sklopio ugovor o potrošačkom zajmu ima, radi osiguranja naplate svojih tražbina iz ugovora o zajmu, zakonsko založno pravo na stvari koju je potrošač kupio pozajmljenim novcem.

Zajam u obliku dopuštenog prekoračenja na tekućem računu

Članak 85. (1) Ako banka ili druga financijska institucija kao zajmodavac odobrava potrošaču zajam u obliku dopuštenog

prekoračenja na tekućem računu, potrošač mora, prije ili u trenutku sklapanja ugovora o dopuštenom prekoračenju, biti obaviješten o dopuštenoj gornjoj granici prekoračenja na tekućem računu, o nominalnoj godišnjoj kamatnoj stopi te pretpostavkama pod kojima se ona može promijeniti, o troškovima koji se u vrijeme

sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se oni mogu promijeniti, kao i o pretpostavkama i

postupku raskida ugovora.

(2) Nakon sklapanja ugovora o zajmu zajmodavac je dužan obavijestiti potrošača o svakoj promjeni nominalne

godišnje kamatne stope ili bilo kojeg drugog troška, u primjerenom roku nakon izvršene promjene.

(3) Obavijest iz stavaka 1. i 2. ovoga članka bit će potrošaču dostavljena u izvješću o stanju računa, u obliku

pisane obavijesti ili na drugi način koji su stranke ugovorile.

Prešutno dopuštenje prekoračenja na tekućem računu

Članak 86.

(1) Ako banka ili druga financijska institucija prešutno dopušta prekoračenje tekućeg računa, dužna je potrošača obavijestiti o nominalnoj godišnjoj kamatnoj stopi i ostalim troškovima kojima će teretiti tekući račun

potrošača zbog prekoračenja, kao i o promjeni visine kamatne stope ili troškova u slučaju da prekoračenje traje

dulje od tri mjeseca.

(2) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka bit će dostavljena potrošaču u izvješću o stanju računa, u obliku pisane

obavijesti ili na drugi način koji su stranke ugovorile.

Glava X.

UGOVOR O PRAVU NA VREMENSKI OGRANIČENU UPORABU NEKRETNINE

Područje primjene

Članak 87.

(1) Odredbama ove glave Zakona uređuju se jedan ili više ugovora koji se sklapaju za razdoblje koje ne može

biti kraće od tri godine, a kojim trgovac, izravno ili neizravno, za potrošača osniva ili na njega prenosi pravo

uporabe jedne ili više nekretnina, odnosno jednog ili više posebnih dijelova nekretnine tijekom određenog ili

odredivog dijela godine, dok se potrošač obvezuje za to platiti mu ukupnu cijenu.

(2) Odredbe ove glave Zakona primjenjivat će se i kad su zaobiđene drukčijim formulacijama ugovornih odredaba te bez obzira na to je li, po mjerodavnom pravu, pravo iz stavka 1. ovoga članka stvarnopravne ili

obveznopravne prirode.

(3) Ugovor iz stavka 1. ovoga članka mora biti u pisanom obliku.

(4) Ugovor iz stavka 1. ovoga članka mora biti napisan na službenom jeziku države u kojoj potrošač ima prebivalište ili boravište, odnosno, prema potrošačevu izboru, službenom jeziku države čiji je on državljanin te

na službenom jeziku države na čijem se području nekretnina nalazi.

(5) Najmanje tri primjerka ugovora moraju biti uručena potrošaču.

Upis prava na vremenski ograničenu uporabu nekretnine

Članak 88.

(1) Tko ugovorom iz članka 87. ovoga Zakona stekne pravo na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, ovlašten je, ako se nekretnina nalazi na području Republike Hrvatske, to pravo upisati u zemljišnu knjigu.

(2) Pravo na vremenski ograničenu uporabu nekretnine ne može biti protivno pravu onoga koji je, postupajući s

povjerenjem u zemljišne knjige, u dobroj vjeri upisao svoje pravo na nekretnini dok pravo na vremenski ograničenu uporabu nekretnine još nije bilo upisano.

Prethodna obavijest

Članak 89. (1) Trgovac je dužan svakoj osobi koja traži obavijest o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine

dostaviti pisanu obavijest koja, uz opći opis nekretnine, sadrži barem kratku i točnu obavijest o podacima navedenim u članku 90. stavku 1. podstavcima 1. do 8., 10., 13. i 14., a ako na nekretnini još nije izgrađena

zgrada, podacima navedenim u članka 90. stavku 2. podstavcima 1. do 5. ovoga Zakona te uputu o tome gdje i

na koji način je moguće dobiti detaljnije obavijesti.

(2) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka mora biti napisana na službenom jeziku države u kojoj potrošač ima

prebivalište ili boravište, odnosno, prema izboru potrošača, službenom jeziku države čiji je on državljanin te na

službenom jeziku države na čijem se području nekretnina nalazi.

(3) U svakom oglasu koji se odnosi na ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine mora biti

navedena mogućnost dobivanja prethodne obavijesti, kao i mjesto na kojem se ta obavijest može dobiti.

Sadržaj ugovora ili predugovora

Članak 90.

(1) Ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, kao i predugovor kojim se strane obvezuju

sklopiti taj ugovor treba sadržati sljedeće:

– ime, tvrtku ili naziv te prebivalište ili sjedište stranaka,

– pravo na temelju kojega trgovac raspolaže nekretninom na način predviđen člankom 87. stavkom 1. ovoga

Zakona,

– ime, tvrtku ili naziv te prebivalište ili sjedište vlasnika nekretnine, ako trgovac koji s potrošačem sklapa ugovor iz ove glave Zakona nije vlasnik nekretnine,

– pravnu narav prava koje je predmet ugovora iz ove glave Zakona te ovlaštenja koja za potrošača proizlaze iz

tog prava, kao i pretpostavke pod kojima se u državi u kojoj se nekretnina nalazi to pravo može izvršavati te

navod jesu li te pretpostavke ostvarene, a ako nisu, koje se pretpostavke tek trebaju ispuniti,

– ako je nekretnina ugovorom određena, točan opis nekretnine i njezinu lokaciju,

– komunalne usluge, poput primjerice električne energije, vode, održavanja, telefona, odvoza smeća, koje stoje

potrošaču na raspolaganju, kao i pretpostavke pod kojima mu te usluge stoje na raspolaganju,

– zajedničke prostorije, poput primjerice bazena ili saune, kojima se potrošač ima pravo koristiti te pretpostavke

pod kojima ima pravo koristiti se zajedničkim prostorijama,

– pravila o održavanju i upravljanju nekretninom,

– točno vremensko razdoblje unutar kojeg potrošač može koristiti nekretninu te datum od kojeg potrošač može

početi koristiti nekretninu,

– ugovorenu cijenu, okvirni iznos troškova uporabe zajedničkih prostorija i komunalne usluge, podatke za izračun troškova vezanih za uporabu nekretnine, obvezatna zakonska davanja, poput poreza i pristojbi, iznos

troškova za održavanje nekretnine i njezino upravljanje,

– odredbu kojom trgovac izjavljuje da uporaba nekretnine nije povezana ni sa kakvim drugim troškovima osim

onih navedenih u ugovoru,

– odredbu o tome je li dopušteno zamijeniti ili prodati pravo na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, kao i

odredbu o troškovima u slučaju da zamjenu ili prodaju tog prava provodi trgovac, odnosno osoba koju on ugovorom na to ovlasti,

– obavijest o pravu potrošača na jednostrani raskid ugovora iz članka 91. ovoga Zakona, načinu raskida te roku

za raskid, osobi kojoj se pisana obavijest o raskidu treba poslati te prirodi i iznosu troškova koje će potrošač, u

slučaju raskida ugovora, biti dužan platiti,

– način raskida ugovora o zajmu sklopljenom u svezi s ugovorom o pravu na vremenski ograničenu uporabu

nekretnine,

– datum i mjesto potpisivanja ugovora svake ugovorne strane.

(2) Ako u vrijeme sklapanja ugovora ili predugovora na nekretnini još nije izgrađena zgrada, uz podatke navedene u stavku 1. ovoga članka, ugovor o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, kao i

predugovor kojim se strane obvezuju sklopiti taj ugovor mora sadržavati sljedeće:

- stanje dovršenosti zgrade,
- razumnu procjenu roka završetka zgrade,
- broj građevinske dozvole te naziv i adresu tijela koje ju je izdalo,
- stanje dovršenosti električne, plinovodne, vodovodne i telekomunikacijske mreže,
- jamstvo da će zgrada biti izgrađena na vrijeme te jamstvo kojim se trgovac obvezuje da će, u slučaju da zgrada ne bude izgrađena na vrijeme, potrošaču vratiti iznos koji je ovaj na temelju ugovora platio, kao i pretpostavke pod kojima se ta jamstva mogu ostvariti.

Utjecaj prethodne obavijesti na ugovor

Članak 91.

(1) Podaci navedeni u prethodnoj obavijesti iz članka 89. ovoga Zakona čine dio ugovora, osim ako se strane

ugovorom izričito sporazume da će odstupiti od podataka iz prethodne obavijesti.

(2) Podaci dani u prethodnoj obavijesti iz članka 89. ovoga Zakona ugovorom mogu biti promijenjeni ako su te

izmjene rezultat okolnosti na koje trgovac nije mogao utjecati, osim ako su se stranke izričito sporazumjele

suprotno.

(3) Trgovac je dužan prije sklapanja ugovora obavijestiti potrošača o promjeni svakog podatka navedenog u

prethodnoj obavijesti te u ugovoru moraju izričito biti navedene te promjene.

Pravo potrošača na jednostrani raskid ugovora

Članak 92.

(1) Potrošač može, iz bilo kojeg razloga, raskinuti ugovor ili predugovor, i to pisanom obaviješću poslanoj osobi

navedenoj u prethodnoj obavijesti, ugovoru ili predugovoru:

a) u roku od 14 dana od dana sklapanja ugovora ili predugovora, bez navođenja razloga,

b) u roku od tri mjeseca od dana sklapanja ugovora ili predugovora, kada ugovor ili predugovor ne sadrži sve

podatke propisane člankom 90. ovoga Zakona,

c) u roku od jednog mjeseca od dana sklapanja ugovora ili predugovora, ako mu trgovac nije uručio prethodnu

obavijest s podacima iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona,

d) ako unutar roka od tri mjeseca, računajući od dana sklapanja ugovora ili predugovora, trgovac pisano priopći

potrošaču podatke koji su u trenutku potpisa ugovora ili predugovora nedostajali, potrošač, ako u međuvremenu

već nije poslao obavijest o raskidu, ima pravo raskinuti ugovor ili predugovor u roku od 14 dana računajući od

dana kada mu je zadnji podatak koji nedostaje pisano priopćen,

e) ako potrošač ne zaprimi podatke koji nedostaju u roku od tri mjeseca od dana sklapanja ugovora ili predugovora, ima pravo raskinuti ugovor u roku od 14 dana od proteka roka od tri mjeseca.

(2) Smatra se da je obavijest o raskidu pravodobna ako je poslana unutar rokova iz stavka 1. ovoga članka.

(3) U slučaju raskida ugovora ili predugovora iz stavka 1. točke a) ovoga članka, potrošač je dužan trgovcu

nadoknaditi samo troškove ovjere ugovora ili predugovora, ako je to ugovorom izričito određeno.

(4) U slučaju raskida ugovora ili predugovora iz stavka 1. točke od b) do e) ovoga članka, potrošač nije dužan

trgovcu nadoknaditi nikakve troškove.

Teret dokaza

Članak 93.

U slučaju spora je li i s kojim datumom potrošaču uručena prethodna obavijest, ugovor ili predugovor, teret

dokaza je na trgovcu.

Utjecaj jednostranog raskida na ugovor o zajmu

Članak 94.

(1) Ako je, radi plaćanja cijene iz ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine, potrošaču

odobren zajam od strane trgovca ili treće osobe koja mu je taj zajam odobrila na temelju sporazuma s trgovcem,

jednostranim raskidom ugovora o pravu na vremenski ograničenu uporabu nekretnine raskida se i ugovor o

zajmu.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, potrošač nije dužan platiti ugovorenu kamatu, eventualnu štetu ili kaznu, a osoba koja je odobrila zajam dužna je vratiti potrošaču ono što je, na temelju ugovora o zajmu, od

njega primila.

Zabrana prethodnog plaćanja

Članak 95.

Trgovcu nije dopušteno zahtijevati od potrošača nikakva plaćanja na osnovi potpisanog ugovora ili predugovora prije isteka roka za raskid ugovora iz članka 92. stavka 1. ovoga Zakona.

Glava XI.

NEPOŠTENE ODREDBE U POTROŠAČKIM UGOVORIMA

Pojam nepoštene ugovorne odredbe

Članak 96.

(1) Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

(2) Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, ako je tu odredbu unaprijed

formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi

unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

(3) Ako se pojedinačno pregovaralo o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi, a cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da je riječ o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, to neće utjecati na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima.

(4) Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru

pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

(5) Odredbe ove glave Zakona ne primjenjuju se na ugovorne odredbe kojima se u ugovor unose zakonske

odredbe prisilne naravi, odnosno kojima se u ugovor unose odredbe i načela konvencija koje obvezuju Republiku Hrvatsku.

Pojedine ugovorne odredbe koje se mogu smatrati nepoštenima

Članak 97.

Ugovorne odredbe koje bi se, uz ispunjenje pretpostavki iz članka 96. ovoga Zakona, mogle smatrati nepoštenima jesu, primjerice:

– odredba o ograničenju ili isključenju odgovornosti trgovca za štetu uzrokovanu smrću ili tjelesnom ozljedom

potrošača, ako je šteta posljedica štetne radnje trgovca,

– odredba o ograničenju ili isključenju prava koja potrošač ima prema trgovcu ili nekoj trećoj osobi u slučaju

potpunog ili djelomičnog neispunjenja ugovora, uključujući i odredbu o isključenju prijeboja potrošačeva duga

s dugom koji trgovac ima prema potrošaču,

– odredba kojom se potrošač obvezuje na ispunjenje ugovorne činidbe, dok je ispunjenje obveze trgovca uvjetovano okolnošću čije ispunjenje ovisi isključivo o volji trgovca,

– odredba kojom se predviđa da trgovac zadrži plaćeno od strane potrošača kada ovaj odluči da neće sklopiti,

odnosno ne ispuni ugovor, dok se isto pravo ne predviđa za potrošača u slučaju da trgovac ne želi sklopiti, odnosno ne ispuni ugovor,

– odredba kojom se potrošač obvezuje platiti nadoknadu štete zbog neispunjenja koja je znatno veća od stvarne

štete,

– odredba kojom se trgovca ovlašćuje na raskid ugovora na temelju njegove diskrecijske ocjene, dok isto pravo

nije predviđeno i za potrošača,

– odredba kojom se trgovca ovlašćuje da, u slučaju kada raskine ugovor, zadrži plaćeno za usluge koje još nije

obavio,

– odredba kojom se trgovca ovlašćuje na otkaz ugovora sklopljenog na neodređeno vrijeme bez ostavljanja primjerenog otkaznog roka, osim u slučajevima kada postoje opravdani razlozi za otkaz,

– odredba kojom se određuje da će se ugovor na određeno vrijeme produljiti na neodređeno ili određeno vrijeme ne izjavi li potrošač, prije prestanka ugovora, da ne želi produljenje ugovora, ako je rok u kojem potrošač to može izjaviti neprimjereno kratak,

– odredba kojom se potrošaču nameću određene obveze, a da potrošač prije sklapanja ugovora nije bio u

mogućnosti upoznati se s tom odredbom,

– odredba kojom se trgovcu dopušta da jednostrano mijenja ugovorne odredbe bez valjanog, ugovorom predviđenog razloga,

– odredba kojom se trgovcu dopušta da jednostrano mijenja obilježja proizvoda ili usluge koji su predmet ugovora, bez valjanog razloga,

– odredba kojom se cijena robe ili usluge utvrđuje u vrijeme isporuke robe, odnosno pružanja usluge ili odredba

kojom se trgovcu dopušta povećanje cijene, u oba slučaja ne priznajući pritom potrošaču pravo na raskid ugovora, ako je stvarna cijena znatno viša od cijene dogovorene u vrijeme sklapanja ugovora,

– odredba kojom se trgovcu daje pravo ocijeniti je li prodani proizvod ili pružena usluga u skladu s ugovorom,

– odredba kojom se trgovcu daje isključivo pravo tumačenja svih ili pojedinih odredaba ugovora,

– odredba kojom se isključuje ili ograničava odgovornost trgovca za obveze koje je za njega preuzeo njegov

zastupnik ili odredba kojom se dužnost poštovanja tih obveza uvjetuje ispunjenjem određenih formalnosti,

– odredba kojom se obvezuje potrošača na ispunjenje njegovih ugovornih obveza čak i u slučajevima kada

trgovac nije ispunio svoje ugovorne obveze,

– odredba kojom se trgovcu dopušta da, bez prethodnog pristanka potrošača, prenese prava i obveze iz ugovora

na treću osobu, ako se potrošač time dovodi u nepovoljniji položaj,

– odredba kojom se isključuje, ograničava ili otežava pravo potrošača da prava iz ugovora ostvari pred sudom

ili drugim nadležnim tijelom, a poglavito odredba kojom se obvezuje potrošača na rješavanje spora pred arbitražom koja nije predviđena mjerodavnim pravom, odredba koja onemogućava izvođenje dokaza koji idu u

prilog potrošaču ili odredba kojom se teret dokaza prebacuje na potrošača kada bi, prema mjerodavnom pravu,

teret dokaza bio na trgovcu.

Okolnosti koje se uzimaju u obzir prilikom ocjene ugovora

Članak 98.

Prilikom ocjene je li određena ugovorna odredba poštena uzimat će se u obzir narav robe ili usluge koja

predstavljaja predmet ugovora, sve okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora, ostale ugovorne odredbe, kao i

neki drugi ugovor koji, s obzirom na ugovor koji se ocjenjuje, predstavlja glavni ugovor.

Nedopuštenost ocjene pojedinih ugovornih odredaba

Članak 99.

Nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni poštene ako su te odredbe

jasne, lako razumljive i uočljive.

Odredbe ugovora u pisanom obliku

Članak 100.

Ako na temelju zakona ili sporazuma stranaka, ugovor mora biti u pisanom obliku, njegove odredbe moraju biti

napisane jasno i razumljivo te moraju biti lako uočljive.

Tumačenje ugovora

Članak 101. (1) Dvojbene ili nerazumljive ugovorne odredbe tumače se u smislu koji je povoljniji za potrošača.

(2) Pravilo iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u postupcima pokrenutim na temelju članka 103. ovoga

Zakona.

Posljedice nepoštenosti ugovorne odredbe

Članak 102.

(1) Nepoštena ugovorna odredba je ništetna.

(2) Ništetnost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništetnost i samog ugovora ako on može opstati bez ništetne

odredbe.

Zahtjev da se zabrani korištenje nepoštenih ugovornih odredaba

Članak 103.

(1) Svaka ovlaštena osoba ima pravo zahtijevati od suda da zabrani korištenje određene ugovorne odredbe u

standardnim ugovorima koja je nepoštena u smislu ove glave Zakona, i to bez obzira na to jesu li tim odredbama povrijeđena prava i interesi potrošača u Republici Hrvatskoj ili u nekoj državi članici Europske

unije.

(2) Postupak iz stavka 1. ovoga članka može se pokrenuti protiv pojedinog trgovca ili skupine trgovaca iz istog

gospodarskog sektora koji u svojim standardnim ugovorima koriste određenu nepoštenu odredbu, protiv komorskih i interesnih udruga trgovaca koje promiču korištenje određenih nepoštenih odredaba te protiv tvorca

pravila postupanja trgovaca postupanja kojim se promiče korištenje nepoštenih ugovornih odredaba.

Osobe ovlaštene za pokretanje postupka

Članak 104.

(1) Tužbu kojom se postavlja zahtjev iz članka 103. ovoga Zakona mogu podignuti tijela i organizacije koje

imaju opravdani interes za kolektivnu zaštitu potrošača, kao što su, primjerice, udruge za zaštitu potrošača,

državna tijela nadležna za zaštitu potrošača te komorska i interesna udruženja trgovaca.

(2) Vlada Republike Hrvatske će na prijedlog ministra nadležnog za zaštitu potrošača uredbom odrediti osobe

koje imaju opravdani interes za kolektivnu zaštitu potrošača.

(3) Uredbu iz stavka 2. ovoga članka Vlada Republike Hrvatske će objaviti u »Narodnim novinama« te je dostaviti Komisiji Europske unije.

(4) Ako nepoštene odredbe u standardnim ugovorima određenog trgovca ili skupine trgovaca koji imaju sjedište

u Republici Hrvatskoj, utječu ili mogu utjecati na položaj potrošača u nekoj državi članici Europske unije,

postupak iz članka 103. ovoga Zakona može pokrenuti udruga za zaštitu potrošača iz te države ili neko drugo

neovisno tijelo koje je po propisima te države osnovano radi zaštite kolektivnih interesa potrošača.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka, svoje ovlaštenje na pokretanje postupka iz članka 103. ovoga Zakona

ovlaštena će osoba dokazati popisom osoba koje imaju opravdani interes za kolektivnu zaštitu potrošača koji je

sastavila Komisija Europske unije, a u kojem je navedena i ta osoba.

(6) Popis iz stavka 5. ovoga članka ovlaštena osoba dostavit će zajedno sa tužbom sudu u obliku preslike

Službenog lista Europskih zajednica u kojemu je taj popis objavljen, uz ovjereni prijevod na hrvatski jezik.

Članak 105.

Ako sud presudom zabrani korištenje određene nepoštene ugovorne odredbe, naredit će tuženiku da o svom

trošku objavi tu presudu u sredstvima javnog priopćavanja.

Članak 106.

Odredbe članaka 103. do 105. ovoga Zakona ne utječu na primjenu pravila međunarodnog privatnog prava

glede određivanja mjerodavnog prava. III. NEPOŠTENA POSLOVNA PRAKSA

Glava I.

OPĆE ODREDBE

Područje primjene

Članak 107.

(1) Odredbe ovog dijela Zakona primjenjuju se na nepoštenu poslovnu praksu trgovca u odnosu prema potrošaču, kako je ona određena člancima 109. do 115. ovoga Zakona, a koju trgovac koristi prije, u vrijeme i

nakon sklapanja pravnog posla u vezi s određenim proizvodom.

(2) Odredbe ovog dijela Zakona ne utječu na:

– primjenu pravila ugovornog prava, poglavito pravila o sklapanju, valjanosti i pravnim učincima ugovora,

– primjenu propisa kojima se uređuje zdravstvena ispravnost i sigurnost proizvoda,

– primjenu propisa kojima se određuje nadležnost sudova,

– primjenu propisa kojima se određuju uvjeti zasnivanja ili sustavi odobravanja uređenih profesija, kao ni na

primjenu propisom predviđenih deontoloških pravila određenih profesija ili nekih drugih posebnih pravila kojima se uređuju uređene profesije, a kojima je svrha održati visok stupanj profesionalnog integriteta tih profesija.

(3) Odredbe ovog dijela Zakona ne odnose se na primjenu zakona i drugih propisa koji se odnose na izdavanje

potvrda i označavanje čistoće predmeta izrađenih od plemenitih kovina.

(4) Ako su pojedini aspekti nepoštene poslovne prakse uređeni posebnim propisima, odredbe ovog dijela

Zakona neće se primjenjivati na te aspekte nepoštene poslovne prakse.

Zabrana nepoštene poslovne prakse

Članak 108.

Nepoštena poslovna praksa je zabranjena.

Pojam nepoštene poslovne prakse

Članak 109.

(1) Poslovna praksa je nepoštena:

- ako je suprotna zahtjevima profesionalne pažnje i
- ako, u smislu određenog proizvoda, bitno utječe ili je vjerojatno da će bitno utjecati na ekonomsko ponašanje

prosječnog potrošača kojemu je ta praksa namijenjena ili dopire do prosječnog člana određene skupine potrošača na koju je takva praksa usmjerena.

(2) Poslovna praksa koja će vjerojatno bitno utjecati na ekonomsko ponašanje samo jasno odredive skupine

potrošača koji su zbog tjelesnih ili duševnih mana, dobi ili lakomislenosti posebno osjetljivi na određenu poslovnu praksu ili određeni proizvod, i to na način koji je trgovac mogao razumno predvidjeti, procjenjivat će

se iz perspektive prosječnog člana te skupine potrošača.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne utječe na dopuštenost korištenja uobičajene i zakonite promidžbene

prakse preuveličavanja ili davanja izjava za koje se ne očekuje da budu shvaćene doslovno.

(4) Nepoštenom poslovnom praksom posebno se smatra:

- zavaravajuća poslovna praksa, kako je utvrđena u člancima 110. do 112. ovoga Zakona i
- agresivna poslovna praksa, kako je utvrđena u člancima 113. do 115. ovoga Zakona.

Glava II.

ZAVARAVAJUĆA POSLOVNA PRAKSA

Zavaravajuće radnje Članak 110.

(1) Poslovna praksa smatra se zavaravajućom ako sadrži netočne informacije glede okolnosti navedenih u stavku 3. ovoga članka, zbog čega je neistinita ili na neki drugi način, uključujući cjelokupan dojam, zavarava

ili je vjerojatno da će zavarati prosječnog potrošača, čime ga dovodi ili je vjerojatno da će ga dovesti da donese

odluku koju inače ne bi donio.

(2) Poslovna praksa iz stavka 1. ovoga članka smatra se zavaravajućom unatoč tomu što je informacija glede

jedne ili više okolnosti navedenih u stavku 3. ovoga članka točna, ako dovede ili je vjerojatno da će dovesti

prosječnog potrošača da donese odluku o poslu koju inače ne bi donio.

(3) Okolnosti iz stavka 1. i 2. ovoga članka na koje se zavaravajuća poslovna praksa odnosi jesu:

- postojanje ili priroda proizvoda,

- osnovna obilježja proizvoda, kao što su njegova dostupnost, koristi, rizici, izvedba, sastav, pripaci, postojanje

postprodajne pomoći potrošaču i sustava rješavanja pritužbi, metode i datum izrade ili nabave, dostava, podobnost za ostvarivanje svrhe, način korištenja, količina, specifikacija, zemljopisno ili tržišno podrijetlo,

rezultati koji se očekuju od njegove uporabe ili rezultati i bitni pokazatelji testova ili provjera provedenih na

proizvodu,

- opseg obveza trgovca, motivi trgovačke prakse te priroda postupka prodaje, bilo koja izjava ili simbol koji se

odnosi na izravno ili neizravno sponzorstvo ili odobrenje trgovca ili proizvoda,

- cijena proizvoda ili način na koji je ona izračunata ili postojanje određene pogodnosti glede cijene,

- potreba servisiranja, rezervnih dijelova, zamjene ili popravka,

- priroda, obilježja i prava trgovca ili njegovog zastupnika, kao što su njegov identitet, imovina, kvalifikacije,

status, odobrenja, članstvo u određenim udruženjima ili povezanost s nekim drugim subjektima, njegovo industrijsko, komercijalno ili intelektualno vlasništvo, nagrade i priznanja,

- prava potrošača, uključujući prava koja potrošač ima na temelju pravila o odgovornosti za materijalne nedostatke,

- rizici kojima potrošač može biti izložen.

(4) Poslovna praksa, se isto tako smatra zavaravajućom ako, u konkretnom slučaju uzimajući u obzir sva obilježja i okolnosti slučaja, prosječnog potrošača navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o

poslu koju inače ne bi donio, a uključuje:

– bilo koji oblik stavljanja proizvoda na tržište, uključujući i komparativno oglašavanje koje dovodi do poistovjećivanja tog proizvoda s nekim drugim proizvodom, zaštićenim znakom, zaštićenim imenom ili drugim

znakom raspoznavanja konkurenta na tržištu,

– nepoštivanje obveza, od strane trgovca, koje proizlazi iz pravila postupanja trgovaca koja ga obvezuju, pod

pretpostavkom da ta obveza ne predstavlja tek namjeru već je riječ o čvrstoj obvezi koju je moguće provjeriti te

pod pretpostavkom da je trgovac u okviru poslovne prakse naznačio da je vezan tim pravilima postupanja.

Zavaravajuća propuštanja

Članak 111.

(1) Poslovna praksa smatra se zavaravajućom ako u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir sva obilježja i okolnosti slučaja, kao i ograničenja konkretnog sredstva komunikacije, ne sadrži važne obavijesti koje su, ovisno o kontekstu, potrebne prosječnom potrošaču kako bi mogao donijeti odluku o poslu utemeljenu na potpunoj obavijesti i time ga navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o poslu koju inače ne bi

donio.

(2) Uzimajući u obzir okolnosti iz stavka 1. ovoga članka, zavaravajućim se propuštanjem isto tako smatra:

– ako trgovac skriva obavijesti iz stavka 1. ovoga članka ili ako su pružene obavijesti nejasne, nerazumljive,

dvosmislene ili nepravodobne,

– ako trgovac ne navede poslovnu svrhu poslovne prakse, a ona nije razvidna iz konteksta, a u oba slučaja,

takva praksa, prosječnog potrošača navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o poslu koju inače

ne bi donio.

(3) Kada trgovac pri prenošenju poslovne prakse koristi konkretno sredstvo komunikacije koje je ograničeno

vremenom ili prostorom, prilikom ocjene je li određena važna obavijest izostavljena vodit će se računa o tim

ograničenjima, kao i o ostalim mjerama koje je trgovac poduzeo kako bi se te obavijesti dostavile potrošaču na neki drugi način.

(4) U slučaju poziva na kupnju, ako to već nije razvidno iz konteksta, bitnim će se smatrati informacije o:

– osnovnim obilježjima proizvoda u mjeri koja je prikladna proizvodu i komunikacijskom sredstvu koje se

koristi,

– sjedištu i identitetu trgovca, kao što su njegova tvrtka, naziv ili ime te, ako je to potrebno, adresa i identitet

osobe u čije ime nastupa,

– konačnoj cijeni proizvoda, ili kad narav proizvoda ne omogućava da cijena bude izračunata unaprijed, o načinu na koji će cijena biti izračunata, kao i, gdje je potrebno, o dodatnim poštanskim troškovima te troškovima prijevoza i dostave, a kada ti troškovi ne mogu biti izračunati unaprijed, naznaku da se plaćaju i ti

dodatni troškovi,

– uvjetima plaćanja, dostave, ostalim elementima ispunjenja ugovora, kao i o sustavu rješavanja pritužbi, ako ti

elementi odstupaju od zahtjeva profesionalne pažnje,

– postojanju prava na raskid ili otkaz ugovora, ako je riječ o proizvodima ili pravnim poslovima glede kojih su

predviđena i ta prava.

(5) Bitnim se smatraju i one informacije koje je, na temelju ovoga Zakona i ostalih propisa, trgovac dužan pružiti potrošaču prilikom bilo koje vrste poslovne komunikacije, uključujući oglašavanje i stavljanje proizvoda na tržište.

(6) Odluka o poslu iz stavka 1. i 2. ovoga članka odnosi se na svaku odluku koju donosi potrošač, a koja se

odnosi na to hoće li, kako i pod kojim uvjetima sklopiti posao, hoće li cijenu platiti u cijelosti ili u obrocima,

hoće li proizvod zadržati ili njime dalje raspolagati, hoće li se koristiti određenim pravima koja ima na temelju

ugovora, i to bez obzira na to je li potrošač odlučio djelovati ili se suzdržati od djelovanja.

Postupci koji predstavljaju zavaravajuću poslovnu praksu

Članak 112.

Zavaravajućom poslovnom praksom u svakom se slučaju smatraju sljedeći postupci:

- tvrdnja trgovca da je potpisnik određenog pravila postupanja trgovaca, iako to nije slučaj,
- isticanje zaštitnih znakova, znakova kvalitete ili sličnih znakova bez potrebnog odobrenja,
- tvrdnja da je pravila postupanja trgovaca koja taj trgovac primjenjuje odobrilo neko javno ili drugo tijelo, iako to nije slučaj,
- tvrdnja trgovca da je njegovu djelatnost, njegovu poslovnu praksu ili njegov proizvod odobrilo, preporu čilo ili dopustilo neko javno ili privatno tijelo, iako to nije slučaj ili ista takva tvrdnja u slučaju kada njegova poslovna praksa ili proizvod ne udovoljava zahtjevima za izdavanje tog odobrenja, preporuke ili dopuštenja,
- pozivanje na kupnju proizvoda po određenoj cijeni, bez isticanja činjenice da trgovac ima opravdane razloge vjerovati da neće biti u mogućnosti ponuditi isporuku tog ili sličnog proizvoda po navedenoj cijeni, u vrijeme i u količini koji su razumni s obzirom na proizvod, opseg oglašavanja proizvoda i ponuđenu cijenu, odnosno da neće biti u mogućnosti osigurati da drugi trgovac isporuči taj ili sličan proizvod po navedenoj cijeni, u vremenu i u količini koji su razumni s obzirom na navedene okolnosti,
- pozivanje na kupnju proizvoda po određenoj cijeni, a zatim odbijanje da se kupcu pokaže oglašavani proizvod ili odbijanje prihvaćanja narudžbe potrošača, odnosno dostave proizvoda u razumnom roku ili pokazivanje neispravnog primjerka proizvoda, a sve s namjerom promidžbe nekog drugog proizvoda,
- lažno tvrditi da će proizvod biti dostupan samo u vrlo ograničenom razdoblju ili da će biti dostupan jedino pod posebnim uvjetima u vrlo ograničenom razdoblju, a radi navođenja potrošača da odmah donese odluku o kupnji, čime mu se uskraćuje mogućnost ili vrijeme potrebno da donese odluku utemeljenu na saznanju o svim relevantnim okolnostima,

– obvezati se potrošaču na pružanje nekih postprodajnih usluga, i to na jeziku koji nije službeni jezik države

članice Europske unije, u kojoj se trgovac nalazi, a zatim omogućiti pružanje tih usluga samo na nekom drugom

jeziku, a da potrošač na to nije bio jasno upozoren prije sklapanja ugovora;

– tvrditi ili na drugi način stvarati dojam da se proizvod može zakonito prodati a kada to nije slučaj;

– predstavljati potrošaču prava koja mu po zakonu i inače pripadaju kao posebnost ponude trgovca,

– koristiti uredničke sadržaje u medijima radi plaćene promidžbe proizvoda a da u tim sadržajima nije jasno

izraženo, riječima, znakovima ili zvukovima koje potrošač može jasno prepoznati, da je riječ o promidžbi,

– iznositi netočne tvrdnje glede naravi i obujma rizika kojem bi mogla biti izložena osobna sigurnost potrošača ili članova njegove obitelji u slučaju da potrošač ne kupi proizvod,

– oglašavati proizvod koji je sličan proizvodu koji je proizveo neki drugi proizvođač i to na način da se namjerno navodi potrošača na pogrešan zaključak da je oglašavani proizvod proizveo taj drugi proizvođač,

– uspostavljanje, vođenje ili promidžba piramidalnog sustava promidžbe, pri čemu potrošač mora dati određenu

činidbu kako bi mogao dobiti određenu naknadu, i to prije svega zbog toga jer je uveo u sustav nove potrošače,

a ne zbog toga jer je kupio ili konzumirao proizvod,

– tvrditi da će trgovac uskoro prestati sa svojom djelatnošću ili da će se preseliti u drugi poslovni prostor iako to

nije slučaj,

– tvrditi da proizvod može omogućiti dobitak u igrama na sreću,

– lažno tvrditi da proizvod može izliječiti bolest, disfunkcionalnost ili malformaciju,

– prenošenje netočnih obavijesti glede stanja na tržištu ili dostupnosti proizvoda, s namjerom da se navede

potrošača da kupi proizvod pod uvjetima koji su nepovoljniji od uobičajenih tržišnih uvjeta,

– tvrditi u okviru poslovne prakse da se raspisuje nagradna igra ili promocija, a da se ne dodijeli opisana nagrada ili njezin razumni ekvivalent,

– označavanje proizvoda oznakama »gratis«, »besplatno«, »bez naknade« ili sličnim oznakama ako potrošač

mora za taj proizvod platiti bilo koji iznos različit od neizbježivih troškova odgovaranja na poslovnu praksu,

troškova dostave ili primitka proizvoda,

– uvrštavanje u promidžbene materijale računa ili nekog drugog zahtjeva za plaćanje kojim se kod potrošača

stvara dojam da je već naručio oglašavani proizvod koji se nudi iako to nije slučaj,

– lažno tvrditi ili stvarati dojam da trgovac ne djeluje u okviru svoje poslovne djelatnosti, odnosno djelatnosti

slobodnog zanimanja ili lažno predstavljanje trgovca kao potrošača,

– stvaranje lažnog dojma da su postprodajne usluge glede proizvoda dostupne i u državi članici Europske unije

koja je različita od one u kojoj je proizvod prodan.

Glava III.

AGRESIVNA POSLOVNA PRAKSA

Pojam

Članak 113.

(1) Poslovna praksa smatra se agresivnom ako u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir sva obilježja i okolnosti

slučaja korištenjem uznemiravanja, prisile, uključujući fizičku silu ili prijetnju te nedopušten utjecaj, u bitnoj

mjeri umanjuje ili je vjerojatno da će umanjiti slobodu izbora ili postupanja prosječnog potrošača glede proizvoda te ga time navede ili je vjerojatno da će ga navesti da donese odluku o poslu koju inače ne bi donio.

(2) Odluka o poslu iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na svaku odluku koju donosi potrošač, a koja se odnosi

na to hoće li, kako i pod kojim uvjetima sklopiti posao, hoće li cijenu platiti u cijelosti ili u obrocima, hoće li

proizvod zadržati ili njime dalje raspolagati, hoće li se koristiti određenim pravima koja ima na temelju ugovora, i to bez obzira na to je li potrošač odlučio djelovati ili suzdržati se od djelovanja.

Uznemiravanje, prisila i nedopušteni utjecaj

Članak 114.

Prilikom odlučivanja o tome je li u poslovnoj praksi korišteno uznemiravanje, prisila, uključujući silu ili

prijetnju, ili nedopušteni utjecaj, vodit će se računa o:

- vremenu, mjestu ili naravi poslovne prakse, kao i ustrajnosti koju je trgovac pritom iskazao,
- tome je li se trgovac koristio prijetećim ili uvredljivim rječnikom ili ponašanjem,
- tome je li trgovac iskorištavao nesretne ili druge okolnosti u kojima se potrošač nalazio, a koje su bile tolikog

značenja da su umanjile sposobnost potrošača da razumno rasuđuje, a trgovac je bio svjestan da će te okolnosti

utjecati na odluku potrošača glede proizvoda,

- postojanju bilo kojeg otežavajućeg ili nerazmjernog ograničenja izvanugovorne naravi koje je trgovac nametnuo potrošaču za slučaj da potrošač želi ostvariti neko svoje pravo iz ugovora, uključujući pravo na raskid

ili pravo na otkaz ugovora ili pravo da izabere drugi proizvod ili drugog trgovca,

- korištenju bilo kakve prijetnje o poduzimanju radnji koje se po zakonu ne mogu poduzeti. ***Postupci koji predstavljaju agresivnu poslovnu praksu***

Članak 115.

Agresivnom poslovnom praksom u svakom se slučaju smatraju sljedeći postupci:

- stvaranje dojma da potrošač ne može napustiti poslovni prostor sve dok ne sklopi ugovor,
- posjećivanje potrošača u njegovu domu, ignorirajući pritom zahtjev potrošača da se napusti njegov dom ili da

ga se više ne posjećuje, osim u slučaju i u mjeri u kojoj je to opravdano radi propisima predviđenog prisilnog

ispunjenja ugovorne obveze,

- ustrajno i neželjeno komuniciranje s potrošačem putem telefona, telefaks-uređaja, elektroničke pošte ili drugog sredstva daljinske komunikacije, osim u slučajevima i u mjeri u kojoj je to opravdano zbog propisima

predviđenog prisilnog ispunjenja ugovorne obveze. Ova odredba ne utječe na primjenu pravila ovoga Zakona ili

drugih propisa o ograničenju ili zabrani korištenja određenih sredstava daljinske komunikacije u određenim

okolnostima,

- traženje od potrošača koji postavlja odštetni zahtjev na temelju police osiguranja da dostavi određene dokumente koji, po razumnoj ocjeni, nisu relevantni za ocjenu opravdanosti tog zahtjeva ili sustavno

izbjegavanje davanja odgovora na ustrajno dopisivanje potrošača, s namjerom da ga se odvрати od ostvarivanja

prava koja mu pripadaju na temelju ugovora,

– oglašavanje kojim se djecu izravno navodi na to da kupe oglašavani proizvod ili da nagovore svoje roditelje

ili ostale punoljetne osobe da im kupe oglašavani proizvod,

– zahtijevanje plaćanja proizvoda odmah ili s odgodom ili vraćanja ili čuvanja proizvoda koji je trgovac nabavio, a potrošač ga uopće nije naručio,

– izravno obavješćavanje potrošača da će posao ili opstanak trgovca biti ugrožen ako potrošač ne kupi proizvod,

– stvaranje lažne predodžbe da je potrošač osvojio, ili da će osvojiti, bezuvjetno ili uz ispunjenje određene činidbe, određenu nagradu ili neku drugu odgovarajuću korist, kada u stvarnosti nikakva nagrada ili druga odgovarajuća korist nije predviđena ili kada je u stvarnosti poduzimanje bilo kakve radnje usmjerene na ostvarivanje te nagrade ili druge koristi uvjetovano određenim plaćanjem od strane potrošača ili kod potrošača

uzrokuje troškove.

Glava IV.

KOMPARATIVNO OGLAŠAVANJE

Članak 116.

(1) Za potrebe ove glave Zakona, oglašavanje proizvoda i usluga jest svako očitovanje bilo u kojem obliku koje

netko daje u okviru svog zanimanja ili poslovne djelatnosti, a usmjereno je na promociju nekog proizvoda ili

usluge.

(2) Komparativno oglašavanje jest svako oglašavanje koje, u svrhu promocije nekog proizvoda ili usluge, izravno ili neizravno upućuje na konkurenta na tržištu, odnosno koje, izravno ili neizravno, upućuje na konkurentski proizvod ili uslugu.

(3) Komparativno oglašavanje dopušteno je samo uz ispunjenje pretpostavki iz članka 117. stavka 1. ovoga

Zakona.

Pretpostavke dopuštenog komparativnog oglašavanja

Članak 117.

(1) Komparativno oglašavanje dopušteno je:

- ako nije zavaravajuće u smislu odredbe članka 112. ovoga Zakona,
- ako se uspoređuju proizvodi ili usluge koje zadovoljavaju iste potrebe ili ako se uspoređuju proizvodi ili usluge iste namjene,
- ako su objektivno uspoređene odlike različitih proizvoda ili usluga koje su materijalne, bitne, usporedive i provjerljive,
- ako ne stvara zabunu na tržištu glede odnosa oglašivača i njegovih konkurenata, odnosno ne stvara zabunu na tržištu glede odnosa proizvoda ili usluge koja se oglašava te konkurentskog proizvoda ili usluge, – ako ne obezvređuje konkurenta na tržištu, njegove aktivnosti, njegove proizvode, njegove usluge, njegove žigove ili zaštićena imena,
- ako se, kod proizvoda s oznakom podrijetla, uspoređuju proizvodi istog podrijetla,
- ako nije usmjereno na nepošteno iskorištavanje ugleda žiga, zaštićenog imena ili drugih obilježja konkurenta na tržištu, njegovog proizvoda ili usluge,
- ako nije usmjereno na nepošteno iskorištavanje oznake podrijetla konkurentskog proizvoda ili usluge,
- ako se ne odnosi na proizvod ili uslugu koja se oglašava kao imitacija proizvoda ili usluge sa zaštićenim znakom ili imenom.

(2) Ako se komparativno oglašavanje odnosi na proizvod ili uslugu koji se nude u okviru posebne ponude, u

oglasu mora, na jasan i nedvojben način, biti istaknuto vremensko razdoblje unutar kojeg vrijedi posebna ponuda te ovisi li kupnja proizvoda ili usluge pod uvjetima iz posebne ponude o njihovoj raspoloživosti.

Zahtjev za prekid ili zabranu nedopuštenog komparativnog oglašavanja

Članak 118.

(1) Osobe koje za to imaju opravdani interes mogu od Državnog inspektorata ili drugog nadležnog tijela zahtijevati da naredi prekid nedopuštenoga komparativnog oglašavanja.

(2) Ako oglas još nije objavljen, ali je njegovo objavljivanje izvjesno, osobe koje za to imaju opravdani interes

mogu od nadležnog tijela iz stavka 1. ovoga članka zahtijevati zabranu objavljivanja nedopuštenog komparativnog oglašavanja.

(3) Na zahtjev stranke, nadležno tijelo iz stavka 1. ovoga članka može, uz nalog da se prekine nedopušteno

komparativno oglašavanje, narediti da se o trošku oglašivača objavi presuda u cijelosti ili djelomično, odnosno

narediti da se o trošku oglašivača objavi ispravak oglasa.

O čemu se ne raspravlja

Članak 119.

Prilikom odlučivanja o zahtjevima iz članka 118. ovoga Zakona nadležno tijelo neće uzimati u obzir je li spornim oglašavanjem nekome počinjena šteta, odnosno je li vjerojatno da će nekome biti po

činjena šteta, kao

ni je li oglašivač kriv što je komparativno oglašavanje nedopušteno.

Predmnijeva netočnosti navoda u oglasu

Članak 120.

(1) Nadležno tijelo iz članka 118. stavka 1. ovoga Zakona može zahtijevati od oglašivača da, u roku od sedam

dana, dostavi dokaze koji potvrđuju točnost spornih činjeničnih navoda iznesenih u oglasu.

(2) Ako oglašivač ne dostavi tražene dokaze u roku iz stavka 1. ovoga članka ili ako nadležno tijelo iz članka

118. stavka 1. ovoga Zakona smatra da su dostavljeni dokazi nepotpuni, smatra se da su sporni činjenični navodi izneseni u oglasu netočni.

IV. NOSITELJI ZAŠTITE POTROŠAČA

Glava I.

NACIONALNI PROGRAM ZAŠTITE POTROŠAČA

Članak 121.

(1) Nacionalnim programom zaštite potrošača određuju se temelji politike zaštite potrošača i obavlja izbor i

opseg prioriternih poslova na području zaštite potrošača koji će se financirati iz proračuna Republike Hrvatske.

(2) Nacionalni program zaštite potrošača donosi Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske za razdoblje od četiri godine.

(3) Vlada Republike Hrvatske izvješćuje Hrvatski sabor o ostvarivanju politike zaštite potrošača iz Nacionalnog programa zaštite potrošača.

(4) Poslove vezane za provođenje politike zaštite potrošača i koordinaciju rada svih nositelja zaštite potrošača u

vezi s provedbom Nacionalnog programa zaštite potrošača provodi ministarstvo nadležno za poslove zaštite

potrošača.

Glava II.

NOSITELJI ZAŠTITE POTROŠAČA

Članak 122.

Nositelji zaštite potrošača su: Hrvatski sabor, Vlada Republike Hrvatske, ministarstvo nadležno za poslove

zaštite potrošača, Državni inspektorat i druge nadležne inspekcije, Nacionalno vijeće za zaštitu potrošača, tijela

jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, Hrvatska gospodarska komora, Hrvatska obrtnička komora, Hrvatska udruga poslodavaca i ostala tijela javne vlasti svaki iz svoje nadležnosti za područje zaštite

potrošača te udruge za zaštitu potrošača.

Nacionalno vijeće za zaštitu potrošača

Članak 123.

(1) Vlada Republike Hrvatske osniva i imenuje Nacionalno vijeće za zaštitu potrošača (u daljnjem tekstu: Vijeće) na vrijeme od četiri godine. Vijeće čine predstavnici državnih tijela nadležnih za područje zaštite potrošača, Hrvatske gospodarske komore, Hrvatske obrtničke komore, udruga za zaštitu potrošača i neovisni

stručnjaci iz područja zaštite potrošača.

(2) Predsjedatelja Vijeća imenuje Vlada Republike Hrvatske na vrijeme od četiri godine. Predsjedatelj Vijeća

mora biti stručnjak iz područja zaštite potrošača.

(3) Vlada Republike Hrvatske može na prijedlog većine članova Vijeća razriješiti člana Vijeća prije isteka mandata i predložiti imenovanje novog člana.

(4) Vijeće je savjetodavno tijelo Vlade Republike Hrvatske.

(5) Vijeće ima tajnika koji obavlja stručne poslove za potrebe Vijeća. Tajnika imenuje Vlada Republike

Hrvatske.

(6) Administrativne poslove za Vijeće obavlja ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošača.

(7) Vijeće sudjeluje u izradi Nacionalnog programa za zaštitu potrošača i izvješća o ostvarivanju Nacionalnog

programa za zaštitu potrošača, potiče izmjene i dopune postojećih te donošenje novih propisa iz područja zaštite

potrošača, sudjeluje u kreiranju politike zaštite potrošača i izvješćuje Vladu Republike Hrvatske o slučajevima

kršenja dobrih poslovnih običaja.

(8) Rad Vijeća je javan. Vijeće donosi poslovnik o svom radu uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske.

(9) Vijeće podnosi Vladi Republike Hrvatske godišnje izvješće o svom radu.

(10) Vlada Republike Hrvatske odlukom određuje visinu naknade za rad članova Vijeća i tajnika Vijeća koja se

osigurava u državnom proračunu Republike Hrvatske.

Tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave

Članak 124.

Tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave dužna su sustavno promicati zaštitu potrošača na

svom području te podupirati djelovanje udruga za zaštitu potrošača.

Osnivanje i udruživanje udruga za zaštitu potrošača

Članak 125.

(1) Udruge za zaštitu potrošača osnivaju potrošači radi promicanja i zaštite svojih prava i interesa.

(2) Na udruge za zaštitu potrošača odgovarajuće se primjenjuju odredbe Zakona o udrugama.

(3) Udruge za zaštitu potrošača su neovisne u svom djelovanju od interesa trgovaca te ne smiju stjecati sredstva od trgovaca.

(4) Udruge za zaštitu potrošača u Republici Hrvatskoj mogu se udruživati u saveze radi provođenja politike

zaštite potrošača, uzajamne potpore i ostvarivanja zajedničkih interesa na nacionalnoj i međunarodnoj razini.

(5) Savezi udruga za zaštitu potrošača mogu nastupati, u ime svojih članova, a na dobrobit svih potrošača, u

javnosti i pred tijelima državne uprave, radi zaštite zajedničkih interesa potrošača, davati mišljenja na prijedloge propisa koji mogu imati utjecaja na potrošače.

(6) Savez udruga za zaštitu potrošača je pravna osoba.

(7) U radu Saveza udruga za zaštitu potrošača sve udruge sudjeluju ravnopravno.

Poslovi udruga

Članak 126.

Udruge za zaštitu potrošača mogu na području zaštite potrošača obavljati osobito sljedeće poslove:

- pružati preventivnu zaštitu putem pružanja obavijesti i savjeta potrošačima u svrhu edukacije potrošača,
- pružati informacije potrošačima o njihovim pravima i obvezama te pojavama na tržištu,
- provoditi, putem akreditiranih laboratorija, usporedne testove proizvoda i rezultate objavljivati u medijima,
- provoditi preko akreditiranih laboratorija u zemlji, a po potrebi i u inozemstvu, naknadna ispitivanja proizvoda stavljenih na tržište,
- pružati pomoć oštećenom potrošaču u nastupu prema trgovcu,
- voditi evidencije o primljenim prijavama potrošača i postupcima poduzetim za njihovo rješavanje,
- davati primjedbe i prijedloge kod donošenja propisa koji se odnose na područje zaštite potrošača,
- inicirati pred nadležnim tijelom pokretanje postupaka iz članka 131. ovoga Zakona,
- pokretati pred nadležnim sudom postupke kojima od suda traži da određenom trgovcu, skupini trgovaca iz

istog sektora gospodarstva ili njihovim interesnim udrugama zabrani korištenje nepoštenih ugovornih odredbi u

standardnim ugovorima,

- obavljati i druge poslove iz područja zaštite potrošača.

Članak 127.

(1) Poslove na području zaštite potrošača određene Nacionalnim programom zaštite potrošač

a, osobito pružanje

obavijesti i savjeta potrošačima, obavljaju udruge potrošača u suradnji s nadležnim tijelima državne uprave i

tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

(2) Ministar nadležan za poslove zaštite potrošača na temelju javnog natječaja odlukom dodjeljuje financijska

sredstva udrugama za zaštitu potrošača, za projekte kojima je cilj promicanje zaštite potrošača, a osobito za

obavljanje poslova iz članka 126. ovoga Zakona.

Savjetovališta za zaštitu potrošača

Članak 128.

(1) Ministar nadležan za poslove zaštite potrošača, radi pružanja organizirane pomoći potrošačima osnovat će

Savjetovališta za zaštitu potrošača (u daljnjem tekstu: Savjetovalište) i izdati odobrenja za rad Savjetovališta,

sukladno potrebama utvrđenim Nacionalnim programom za određeno razdoblje.

(2) Savjetovališta za zaštitu potrošača pružaju stručne savjete potrošačima, vode evidenciju o broju i vrsti pruženih savjeta te o svom radu izvješćuju ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošača i nadležna inspekcijska tijela, svaka tri mjeseca.

(3) Ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošača daje ocjenu stručne osposobljenosti osoba za rad u Savjetovalištu sukladno pravilniku o postupku ocjenjivanja stručne osposobljenosti osoba za rad u Savjetovalištu koji će propisati ministar nadležan za poslove zaštite potrošača.

(4) Jedinica lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave u mjestu rada Savjetovališta dužna je osigurati

prostor za rad Savjetovališta, a sredstva za rad osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske.

Glava III.

INFORMIRANJE I EDUKACIJA POTROŠAČA *Nastavni planovi i programi*

Članak 129.

(1) Nastavni planovi i programi osnovnog i srednjeg školovanja trebaju sadržati osnovna znanja o pravima i

obvezama vezanim za zaštitu potrošača.

(2) Ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošača zajedno s ministarstvom nadležnim za poslove obrazovanja sudjeluje u pripremanju odgojnih i obrazovnih programa zaštite potrošača u okviru nastavnih planova i programa.

(3) Ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošača i udruge za zaštitu potrošača surađuju s odgojno□ obrazovnim institucijama, kao i provoditi druge odgojno-obrazovne aktivnosti informiranja i edukacije iz područja zaštite potrošača.

V. ZAŠTITA POTROŠAČKIH PRAVA

Glava I.

IZVANSUDSKO RJEŠAVANJE POTROŠAČKIH SPOROVA

Članak 130.

(1) U slučaju spora između potrošača i trgovca, može se podnijeti prijedlog za mirenje Centru za mirenje Hrvatske gospodarske komore, Centru za mirenje Hrvatske obrtničke komore ili Centru za mirenje Hrvatske

udruge poslodavaca, kao i prijavu Sudu časti Hrvatske gospodarske komore i Sudu časti Hrvatske obrtničke

komore.

(2) Mirenje pred centrima za mirenje iz stavka 1. ovoga članka provodi se sukladno Pravilniku o mirenju Hrvatske gospodarske komore, Pravilniku o mirenju Hrvatske obrtničke komore, te Pravilniku o mirenju Hrvatske udruge poslodavaca.

(3) Postupak pred sudovima časti iz stavka 1. ovoga članka provodi se sukladno Pravilniku o Sudu časti pri

Hrvatskoj gospodarskoj komori i Pravilniku o Sudu časti pri Hrvatskoj obrtničkoj komori kojima se treba propisati da u vijećima tih sudova osim nezavisnih pravnih stručnjaka moraju ravnopravno biti zastupljeni predstavnici trgovaca i potrošača.

(4) Hrvatska gospodarska komora, Hrvatska obrtnička komora i Hrvatska udruga poslodavaca će uz suglasnost

ministra nadležnog za zaštitu potrošača donijeti Odluku o troškovima mirenja u potrošačkim sporovima, odnosno u postupcima pred Sudom časti Hrvatske gospodarske komore i Sudom časti Hrvatske obrtničke komore kojom će odrediti visinu naknada, nagrada i ostalih troškova mirenja i postupaka iz stavka 1. ovoga

članka.

(5) Nagodba koja se sklopi u postupku mirenja pred centrima iz stavka 1. ovoga članka ima svojstvo ovršne

isprave.

(6) Sredstva za troškove mirenja pred Centrom za mirenje Hrvatske gospodarske komore, Centrom za mirenje

Hrvatske obrtničke komore ili Centrom za mirenje Hrvatske udruge poslodavaca i postupke pred Sudom časti

Hrvatske gospodarske komore i Sudom časti Hrvatske obrtničke komore iz stavka 1. ovoga članka, osigurat će

se u državnom proračunu.

Glava II.

KOLEKTIVNA ZAŠTITA POTROŠAČA

Članak 131.

(1) Svaka ovlaštena osoba ima pravo predložiti Državnom inspektoratu ili drugom nadležnom tijelu pokretanje

postupka u kojem će se narediti prestanak postupanja koje je u suprotnosti s odredbama članka 30. do 95.,

odredbama članka 107. do 120. ovoga Zakona, odredbama članka 400. do 429. i odredbama članka 881. do

903. Zakona o obveznim odnosima te odredbama Pravilnika o načinu oglašavanja i obavješćivanja o

lijekovima, homeopatskim i medicinskim proizvodima, i to bez obzira na to jesu li tim postupanjem

povrijeđena prava i interesi potrošača u Republici Hrvatskoj ili u nekoj državi članici Europske unije. (2)

Postupak iz stavka 1. ovoga članka može se pokrenuti protiv pojedinog trgovca ili skupine trgovaca iz istog

gospodarskog sektora koji postupaju u suprotnosti s odredbama ovog Zakona i drugih propisa koji su navedeni

u stavku 1. ovoga članka, komorskih i interesnih udruga trgovaca koje promiču protupravno postupanje ili

protiv tvorca pravila postupanja trgovaca kojima se promiče korištenje nepoštene poslovne prakse, kako je ona

definirana odredbama dijela III. ovoga Zakona.

(3) Protiv operatora sredstva daljinske komunikacije koji ne djeluje u skladu odredaba članka 36. do 55. ovoga

Zakona, ovlaštena osoba ima pravo predložiti Državnom inspektoratu ili drugom nadležnom tijelu da pokrene

postupak iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Odredbama stavaka 1. do 3. ovoga članka ne dovodi se u pitanje ovlaštenje Državnog inspektorata ili drugog nadležnog tijela da samoinicijativno pokrene postupak protiv osoba navedenih u stavcima 1. do 3.

ovoga članka koje postupaju suprotno odredbama ovog Zakona i drugih propisa navedenih u stavku 1. ovoga

članka.

Osobe ovlaštene predložiti pokretanje postupka

Članak 132.

(1) Pokretanje postupka iz članka 131. ovoga Zakona ovlaštena su predložiti tijela i organizacije koje su osnovane u skladu s propisima kojima se uređuje osnivanje i djelatnost tih osoba, a koje imaju opravdani interes

za kolektivnu zaštitu potrošača, kao što su, primjerice, udruge za zaštitu potrošača, državna tijela nadležna za

zaštitu potrošača te komorska i interesna udruženja trgovaca.

(2) Vlada Republike Hrvatske će na prijedlog ministra nadležnog za poslove zaštite potrošača uredbom odrediti

osobe koje imaju opravdani interes za kolektivnu zaštitu potrošača.

(3) Uredba iz stavka 2. ovoga članka bit će objavljena u »Narodnim novinama« te će biti dostavljena Komisiji

Europske unije.

(4) Ako je postupanje određenog trgovca ili skupine trgovaca sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, u suprotnosti

s odredbama ovoga Zakona i drugih propisa koji su navedeni u članku 131. ovoga Zakona i utječe ili može

utjecati na položaj potrošača u nekoj državi članici Europske unije, pokretanje postupka iz članka 131. ovoga

Zakona može predložiti udruga za zaštitu potrošača iz te države ili neko drugo neovisno tijelo koje je po propisima te države osnovano radi zaštite kolektivnih interesa potrošača.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka, svoje ovlaštenje da predloži pokretanje postupka iz članka 131. ovoga

Zakona, ovlaštena će osoba dokazati popisom osoba koje imaju opravdani interes za kolektivnu zaštitu potrošača koji je sastavila Komisija Europske unije, a u kojem je navedena i ta osoba.

(6) Popis iz stavka 5. ovoga članka ovlaštena osoba dostavit će istodobno s prijedlogom za pokretanje postupka

(članak 131.) Državnom inspektoratu ili drugom nadležnom tijelu u obliku preslike Službenog lista Europske

zajednice u kojem je taj popis objavljen, uz ovjereni prijevod na hrvatskom jeziku.

Teret dokaza

Članak 133.

(1) Ako je postupak iz članka 131. ovoga Zakona pokrenut povodom povrede odredaba članka 36. do 55.

ovoga Zakona, trgovac, odnosno operator sredstva daljinske komunikacije dužan je dokazati da je potrošaču

dostavio prethodnu obavijest te pisane potvrde prethodne obavijesti, odnosno da se pridržavao rokova za ispunjenje ugovora sklopljenog putem sredstva daljinske komunikacije.

(2) Ako je postupak iz članka 131. ovoga Zakona pokrenut povodom povrede odredaba članka 56. do 70.

ovoga Zakona, davatelj financijske usluge dužan je dokazati da je ispunio svoju obvezu prethodnog obavješćavanja potrošača te da je potrošač pristao sklopiti ugovor, odnosno pristao na to da mu davatelj financijske usluge počne pružati ugovorenu uslugu prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz članka 63.

ovoga Zakona.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, ugovorna odredba kojom je predviđeno da će teret dokaza glede

činjenica navedenih u stavku 2. ovoga članka ležati na potrošaču smatra se nepoštenom ugovornom odredbom,

u smislu odredaba dijela II. glave 11. ovoga Zakona.

Članak 134. Ako je postupak iz članka 131. ovoga Zakona pokrenut povodom povrede odredaba članka 107. do 115. ovoga

Zakona, prilikom odlučivanja o tome je li poslovna praksa nepoštena neće se uzimati u obzir je li tom praksom

nekome prouzročena šteta, odnosno je li vjerojatno da će nekome biti prouzročena šteta, kao niti je li osoba

protiv koje se vodi postupak kriva za nedopuštenost poslovne prakse.

Predmnijeva netočnosti činjeničnih navoda

Članak 135.

(1) Ako je postupak iz članka 131. ovoga Zakona pokrenut povodom povrede odredaba članka 107. do 115.

ovoga Zakona, Državni će inspektorat ili drugo nadležno tijelo, ako je to primjereno s obzirom na okolnosti

slučaja te uzimajući u obzir opravdane interese trgovca, zahtijevati od trgovca protiv kojeg se postupak vodi da

u roku od sedam dana dostavi dokaze koji potvrđuju istinitost činjeničnih navoda iznesenih u okviru poslovne

prakse.

(2) Ako dokazi iz stavka 1. ovoga članka ne budu dostavljeni Državnom inspektoratu ili drugom nadležnom

tijelu u ostavljenom roku ili ako Državni inspektorat ili drugo nadležno tijelo smatra da su dostavljeni dokazi

nepotpuni ili nedovoljni, smatra se da su činjenični navodi izneseni u okviru poslovne prakse neistiniti.

Rješenje

Članak 136.

(1) Ako nadležni inspektor u provođenju inspekcijskog nadzora utvrdi da je osoba protiv koje se vodi postupak

postupala suprotno odredbama ovoga Zakona i drugih propisa koji su navedeni u članku 131. ovoga Zakona,

rješenjem će narediti toj osobi da prestane s takvim postupanjem te da ukloni utvrđene nepravilnosti određujući

ujedno rok u kojem se nepravilnosti moraju otkloniti.

(2) Ako se postupak iz članka 131. ovoga Zakona vodi povodom povrede odredaba članaka 107. do 115. ovoga

Zakona, a osoba protiv koje se postupak vodi još nije započela s određenom poslovnom praksom, ali je započinjanje te poslovne prakse izvjesno, nadležni će inspektor, ako utvrdi da je ta poslovna praksa nepoštena u

smislu odredaba dijela III. ovoga Zakona, rješenjem zabraniti osobi protiv koje se postupak vodi korištenje tom

poslovnom praksom.

(3) Ako se postupak iz članka 131. ovoga Zakona vodi povodom povrede odredaba članaka 400. do 429.

Zakona o obveznim odnosima, nadležni će inspektor rješenjem narediti osobi protiv koje se postupak vodi da

ispuni svoju obvezu prema potrošaču jedino ako je na temelju okolnosti konkretnog slučaja nesporno da potrošaču u konkretnom slučaju pripadaju prava predviđena tim odredbama.

Objavljivanje rješenja ili ispravka

Članak 137.

Ako nadležni inspektor rješenjem naredi prestanak postupanja koje je suprotno odredbama ovoga Zakona i

drugih propisa, navedenih u članku 131. ovoga Zakona, ili ako zabrani takvo postupanje, naredit će osobi protiv

koje se postupak vodi da o svom trošku javno objavi to rješenje, odnosno ispravak netočnih obavijesti, ako se

povreda sastojala od objavljivanja zavaravajućih obavijesti.

Žalba

Članak 138.

(1) Protiv rješenja iz članka 136. ovoga Zakona osoba protiv koje se vodi postupak može u roku od osam dana

od dana dostave rješenja izjaviti žalbu.

(2) Žalba protiv rješenja iz članka 136. ovoga Zakona odgađa izvršenje. ***Privremene mjere***

Članak 139.

(1) Nadležni inspektor ovlašten je rješenjem privremeno, do donošenja konačne odluke, narediti prekid određenog postupanja za koje postoji opravdana sumnja da je suprotno odredbama ovoga Zakona i drugih propisa, navedenih u članku 131. ovoga Zakona.

(2) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje.

Članak 140.

Pokretanje ili vođenje postupka pokrenutog na temelju članka 131. ovoga Zakona ne sprečava osobu kojoj je,

postupanjem trgovca koje je suprotno odredbama ovoga Zakona i drugih propisa koji su navedeni u članku 131.

ovoga Zakona, prouzročena šteta da pokrene pred nadležnim sudom postupak za nadoknadu štete protiv osobe

koja joj je nedopuštenim postupanjem prouzročila štetu, da pred sudom pokrene postupak za poništenje ili utvrđivanje ništetnosti ugovora koji je sklopljen pod utjecajem nedopuštenog postupanja, odnosno da pred

sudom pokrene bilo koji drugi postupak kojim će zahtijevati ostvarenje prava koja joj pripadaju na temelju

pravila sadržanih u ovom ili drugim zakonima.

Dobrovoljna kontrola

Članak 141.

(1) Pokretanje postupka iz članka 131. ovoga Zakona ne isključuje mogućnost dobrovoljne kontrole postupanja

trgovaca od strane određenih samostalnih organizacija niti isključuju mogućnost da osobe navedene u članku

132. ovoga Zakona pokrenu pred tim samostalnim organizacijama odgovarajući postupak protiv onih članova

tih organizacija koji postupaju suprotno odredbama ovoga i drugih zakona, navedenih u članku 131. ovoga

Zakona.

(2) Ako se postupak iz članka 131. ovoga Zakona pokreće zbog povrede odredaba članaka 107. do 115. ovoga

Zakona, pokretanje tog postupka ne isključuje mogućnost kontrole nepoštene poslovne prakse od strane tvorca

pravila postupanja trgovaca niti isključuje mogućnost da osobe ili organizacije navedene u članku 132. ovoga

Zakona pokrenu pred tvorcem pravila postupanja trgovaca ili nekim njegovim tijelom odgovarajući postupak

protiv onih trgovaca koji postupaju suprotno pravilima postupanja trgovaca.

(3) Pokretanje postupaka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ni u kojem slučaju ne predstavlja odricanje od prava da

se protiv određenog trgovca, skupine trgovaca ili interesnih udruga trgovaca pokrene postupak predviđen

člankom 131. ovoga Zakona.

VI. INSPEKCIJSKI NADZOR

Članak 142.

Nadzor nad provođenjem ovoga Zakona obavljaju nadležni inspektori ministarstava i Državnog inspektorata (u

daljnjem tekstu: inspektor), u skladu s ovlastima utvrđenim zakonom.

Članak 143.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora inspektor će rješenjem trgovcu privremeno zabraniti prodaju proizvoda i

pružanje usluga do otklanjanja nalazom utvrđenih nepravilnosti ako:

– uvjeti prodaje nisu istaknuti jasno, vidljivo i čitljivo u prodajnom prostoru, a posebni uvjeti prodaje za pojedine proizvode nisu istaknuti jasno, vidljivo i čitljivo na prodajnim mjestima tih proizvoda (članak 7.

stavak 2.),

- cijena proizvoda i usluge nije istaknuta na način kako je to propisano člankom 9. ovoga Zakona,
- se obavijest o proizvodu ne nalazi na proizvodu ili ambalaži (članak 18. stavak 1.),
- obavijest o proizvodu ne sadrži sve potrebne podatke (članak 17. stavak 2.) ili podaci na obavijesti o proizvodu nisu istiniti, jasni, vidljivi i čitljivi te ako nisu napisani hrvatskim jezikom i latiničnim pismom (članak 18. stavak 2.)
- proizvod na sniženju, rasprodaji, odnosno akcijskoj prodaji nije jasno, vidljivo i čitljivo označen cijenom prije

i cijenom nakon sniženja, cijenom prije i cijenom tijekom rasprodaje odnosno akcijske prodaje (članak 20.

stavak 1.),

- najveći postotak sniženja cijena na proizvodu ne iznosi najmanje jednu petinu vrijednosti svih proizvoda na

početku sniženja, rasprodaje, odnosno akcijske prodaje (članak 20. stavak 2.),

- proizvod koji je na sniženju, rasprodaji, odnosno akcijskoj prodaji jer mu uskoro istječe rok uporabe, nema

jasno, vidljivo i čitljivo istaknut najmanji ili krajnji rok uporabe proizvoda (članak 21.),

- trgovac nije fizički odvojio proizvode na sniženju, rasprodaji odnosno akcijskoj prodaji od ostalih proizvoda i

jasno, vidljivo i čitljivo istaknuo da je riječ o sniženju, rasprodaji, odnosno akcijskoj prodaji (članak 22.),

- trgovac prodaje proizvod koji ima grešku, a nije ga fizički odvojio od ostalih proizvoda i jasno vidljivo i čitljivo obilježio na proizvodu i na prodajnome mjestu da je riječ o prodaji proizvoda s greškom (članak 23.),

- prodaju javne usluge ne obračunava po posebnim propisima (članak 24. stavak 2.).

(2) Nadležni inspektor će trgovcu rješenjem zabraniti obavljanje poslovne prakse koja se u smislu dijela III.

ovoga Zakona smatra nepoštenom.

(3) Nadležni inspektor će rješenjem narediti trgovcu otklanjanje utvrđene nepravilnosti određujući rok u kojem

se ta nepravilnost mora ukloniti ako tijekom inspekcijskog nadzora utvrdi da:

- bez opravdanog razloga nije potrošaču ispunio ugovor (članak 5. stavak 1.),
- proizvod koji ima nedostatak nije zamijenio novim proizvodom ili potrošaču nije vratio iznos plaćen za taj

proizvod, odnosno nije snizio cijenu ili uz suglasnost potrošača nije otklonio nedostatak na proizvodu, a bio je

dužan to učiniti (članak 5. stavak 2.),

– u slučaju nedostatka u obavljanju usluge, nije vratio iznos koji je potrošač platio za tu uslugu, nije snizio cijenu ili nije otklonio nedostatak, a bio je dužan to učiniti (članak 5. stavak 3.),

– proizvod za koji je predao jamstveni (garancijski) list potrošaču nije popravio u razumnom roku ili ako to nije

učinio, a umjesto toga nije potrošaču predao proizvod koji je ispravan (članak 5. stavak 6.),

– uz proizvode trgovac nije potrošaču predao i predaočio propisane isprave (članak 13.) ovoga Zakona,

– nije predao proizvod potrošaču koji je namijenjen za nagradu (članak 15.),

– zahtijeva ili izričito uvjetuje kupnju proizvoda ili pružanje usluge s djelomičnim ili ukupnim predujmom i

isporuči proizvod ili pruži uslugu nakon primitka predujma, te potrošaču nakon isporuke proizvoda ili pružene

usluge nije obračunao i isplatio kamate po kamatnoj stopi poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na

tri mjeseca, ako je rok isporuke bio dulji od jednog mjeseca (članak 29.),

– potrošaču nije predao obavijest sukladno člancima 32., 43., 44., 57. i 62. ovoga Zakona,

– ugovor o potrošačkom zajmu ne sadrži sve podatke sukladno članku 74. ovoga Zakona,

– nije obavijestio potrošača sukladno članku 77. ovoga Zakona,

– oglašavanje nije istaknuto sukladno odredbama članka 78. ovoga Zakona,

– u slučaju vraćanja zajma od strane potrošača prije roka određenog za vraćanje postupi suprotno odredbi članka 79. ovoga Zakona,

– nije obavijestio potrošača sukladno odredbi članaka 85., 86. i 89. ovoga Zakona,

– ugovor ne sadrži podatke sukladno članku 90. ovoga Zakona.

(4) Nadležni inspektor će rješenjem narediti trgovcu:

– vraćanje više naplaćenog iznosa oštećenom potrošaču ako utvrdi da se nije

pridržavao propisanih ili utvrđenih cijena i uvjeta prodaje (članak 12. stavak 3.),

– vraćanje cjelokupno uplaćenog iznosa uvećanog za zatezne kamate ako utvrdi da trgovac nije vratio u roku

cjelokupan iznos koji je potrošač platio na temelju ugovora, uvećan za zatezne kamate kako je propisano

člankom 35. stavkom 3., člankom 48. stavkom 3. i člankom 52. stavkom 3.

(5) Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavaka 3. i 4. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(6) Rješenje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka inspektor neće donositi ako su utvrđene nepravilnosti otklonjene

tijekom inspekcijskog nadzora, odnosno do donošenja rješenja, što će inspektor utvrditi i navesti u zapisniku o

obavljenom inspekcijskom nadzoru.

VII. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 144. (1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

– bez opravdanog razloga ne ispuni ugovor sklopljen s potrošačem ili ga ne ispuni na vrijeme (članak 5. stavak

1.),

– na zahtjev potrošača proizvod koji ima nedostatak ne zamijeni novim proizvodom ili potrošaču ne vrati iznos

plaćen za taj proizvod, odnosno ne snizi cijenu ili uz suglasnost potrošača ne otkloni nedostatak na proizvodu, a

bio je dužan to učiniti (članak 5. stavak 3.),

– u slučaju nedostatka u obavljanju usluge, na zahtjev potrošača ne vrati iznos koji je potrošač platio za tu uslugu, ne snizi cijenu ili ne otkloni nedostatak, a bio je dužan to učiniti (članak 5. stavak 2.),

– na zahtjev potrošača proizvod za koji mu je predao jamstveni (garancijski) list i u tijeku jamstvenog roka ne

popravi u razumnom roku ili umjesto toga nije predao proizvod koji je ispravan (članak 5. stavak 6.),

– bez opravdanog razloga odbije s potrošačem zaključiti ugovor o prodaji proizvoda koji izlaže na prodajnome

mjestu ili usluge koja je predmet njegova poslovanja (članak 7. stavak 1.),

– uvjete prodaje ne istakne jasno, vidljivo i čitljivo u prodajnom prostoru, a posebne uvjete za pojedine proizvode ne istakne jasno, vidljivo i čitljivo na prodajnim mjestima tih proizvoda (članak 7. stavak 2.),

– za usluge popravaka i održavanja proizvoda čija je vrijednost veća od 500,00 kuna, trgovac ne ispostavi potrošaču predračun i radni nalog s opisom radova, upotrijebljenog materijala, dijelova za popravak i ako nepotpisani radni nalog uruči potrošaču (članak 7. stavak 4.),

– tijekom popravka proširi radni nalog bez prethodnoga pisanog pristanka potrošača osobno ili putem sredstava

daljinske komunikacije (članak 7. stavak 5.),

– postupi suprotno odredbama članka 8.,

– prodajnu cijenu proizvoda i usluge ne istakne na način kako je to propisano člankom 9. ovoga Zakona,

– oglašavanje ne sadrži cijenu na način propisan člankom 10. ovoga Zakona,

– potrošaču ne omogući provjeru ispravnosti zaračunatog iznosa u odnosu na kupljene proizvode ili pružene

usluge (članak 12. stavak 2.),

– se ne pridržava prodajne cijene proizvoda ili usluga i uvjeta prodaje (članak 12. stavak 3.),

– cijenu posebnog papira za zamatanje i uporabu dodatnih ukrasa te usluge zamatanja ne istakne jasno, vidljivo

i čitljivo (članak 14. stavak 2.),

– ne postupi sukladno odredbi članka 14. stavka 3. ovoga Zakona

– na zahtjev potrošača ne zadrži ambalažu prodanog proizvoda (članak 14. stavak 4.),

– postupi suprotno odredbi članka 16. ovoga Zakona,

– proizvod na sniženju, rasprodaji, odnosno akcijskoj prodaji nije jasno, vidljivo i čitljivo označen cijenom prije

i cijenom nakon sniženja, cijenom prije i cijenom tijekom rasprodaje, odnosno akcijske prodaje (članak 20.

stavak 1.),

– najveći postotak sniženja cijena proizvoda na sniženju, rasprodaji, odnosno akcijskoj prodaji ne iznosi najmanje jednu petinu vrijednosti svih proizvoda na početku sniženja, rasprodaje odnosno akcijske prodaje

(članak 20. stavak 2.),

– proizvod koji je na sniženju, rasprodaji, odnosno akcijskoj prodaji jer mu uskoro istječe rok uporabe, nema

jasno, vidljivo i čitljivo istaknut najmanji ili krajnji rok uporabe (članak 21.),

– prodaje proizvod koji ima grešku, a nije ga fizički odvojio od ostalih proizvoda i jasno vidljivo i čitljivo obilježio na proizvodu i na prodajnome mjestu da je riječ o prodaji proizvoda s greškom (članak 23.),

– potrošač najkasnije u trenutku zaključivanja ugovora ne dobije pisanu obavijest o njegovom pravu na

otkazivanje ugovora zaključenog izvan poslovnih prostorija trgovca (članak 32. stavak 3.),

– vraćeni novac potrošaču ne uveća za zatezne kamate po kamatna stopau poslovne banke trgovca za oročene

štedne uloge na tri mjeseca za cijelo razdoblje, računajući od trenutka primitka pisane obavijesti u raskidu ugovora do isplate (članak 35. stavak 3.),

– naplati uporabu sredstava daljinske komunikacije suprotno odredbi članka 42. stavka 3. ovoga Zakona,

– ne postupi sukladno članku 45. ovoga Zakona,

– potrošaču zaračunava troškove, kamate ili kaznu, suprotno propisanom u članku 51. ovoga Zakona,

– postupi protivno odredbama članka 54. ovoga Zakona,

– potrošaču ne uputi prethodnu obavijest ili ako je prethodna obavijest upućena nepravodobno (članak 57. stavak 1.),

– prethodna obavijest ne sadrži podatke propisane člankom 57. stavkom 2. ovoga Zakona,

– postupi suprotno odredbi članka 66. stavaka 7. i 8. ovoga Zakona,

– u pisanom obliku ne obavijesti potrošača prije zaključenja ugovora o odredbama iz članka 77. stavka 1. ovoga

Zakona, – postupi suprotno odredbama članka 81. ovoga Zakona,

– onemogućuje potrošaču da dođe do podataka kojima može dokazati poseban odnos između zajmodavca i

trgovca (članak 83. stavak 1.),

– postupi suprotno odredbama članka 86. ovoga Zakona,

– ugovor nije zaključen sukladno odredbama članka 87. stavka 3. i 4. ovoga Zakona,

– osobi koja traži obavijest ne dostavi obavijest ili je ne dostavi sukladno članku 89. ovoga Zakona,

– ugovor ne sadrži podatke sukladno članku 90. ovoga Zakona,

– zahtijeva od potrošača plaćanja suprotno propisanom u članku 95. ovoga Zakona,

– nameće nepoštene ugovorne odredbe u smislu članka 96. ovoga Zakona.

– se koristi praksom koja je nepoštena u smislu odredaba dijela III. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od

10.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 5.000,00 do

15.000,00 kuna.

(4) Za prekršaje iz stavka 1., podstavaka 1., 5., 7., 8., 10., 12., 13., 16., 18., 20., 21., 22., 24., 27. i 28. ovoga

članka inspektor može kazniti na mjestu počinjenja prekršaja radnika novčanom kaznom u iznosu od 500,00

kuna.

Članak 145.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

– pruži podatke o potrošaču bilo kojoj trećoj osobi, osim ako to potrošač odobri u pisanom obliku (članak 7.

stavak 3.),

– potrošaču ne prizna da je račun plaćen sukladno odredbama članka 11. ovoga Zakona,

– potrošaču ne izda točan, neizbrisiv te jasno vidljiv i čitljivo ispisan račun (članak 12. stavak 1),

– naplati izdavanje računa (članak 12. stavak 4.),

– prigodom prodaje potrošaču ne preda ili ne predoči isprave iz članka 13. stavka 1. ovoga Zakona,

– isprave koje prate proizvod nisu napisane sukladno članku 13. stavku 2. ovoga Zakona,

– stavi u promet proizvod čija je ambalaža škodljiva za zdravlje ili nije prilagođena obliku i masi proizvoda te

dovodi u zabludu potrošača glede mase i veličine proizvoda (članak 14. stavak 1.),

– ne preda proizvod potrošaču koji je namijenjen za nagradu sukladno odredbi članka 15. ovoga Zakona,

– ako fizički ne odvoji proizvode na sniženju, rasprodaji, odnosno akcijskoj prodaji od ostalih proizvoda i ne

istakne da je riječ o sniženju, rasprodaji, odnosno akcijskoj prodaji ili ako odbije upoznati potrošača u čemu se

sastoji greška na proizvodu (članak 22.),

– prodaju javnih usluga, potrošaču ne obračuna sukladno propisanom u članku 24. stavku 3. ovog Zakona

– ne omogući potrošaču upoznavanje unaprijed sa svim uvjetima korištenja javnih usluga i te uvjete javno ne

objavi u medijima (članak 24. stavak 5.),

– za odluke o pravima i obvezama potrošača javnih usluga ne osnuje savjetodavna tijela u koja su uključeni

predstavnicu udruga potrošača te ako odluke donosi bez pribavljenog mišljenja savjetodavnog tijela ili odluke

ne donosi na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način (članak 24. stavak 6.)

– pruža javnu uslugu a ne osniva povjerenstvo za reklamacije potrošača te ako u povjerenstvu za reklamacije

potrošača nisu zastupljeni predstavnici udruga za zaštitu potrošača (članak 24. stavak 7.),

– ako trgovac koji pruža javnu uslugu iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona ne omogući potrošaču priključak na

distribucijsku mrežu i uporabu priključka i mreže te pružanje usluga pod nediskriminirajućim, unaprijed poznatim i ugovorenim uvjetima (članak 25.),

– postupi suprotno odredbama članka 26. ovoga Zakona,

– ne održava kvalitetu pružene javne usluge u skladu s pravilima struke (članak 27.),

– zahtijeva ili izričito uvjetuje kupnju proizvoda ili pružanje usluge s djelomičnim ili ukupnim predujmom i

isporuči proizvod ili pruži uslugu nakon primitka predujma te potrošaču nakon isporuke proizvoda ili pružene

usluge ne obračuna i ne isplati kamate po kamatna stopa poslovne banke trgovca za oročene štedne uloge na

tri mjeseca, ako je rok isporuke dulji od jednog mjeseca (članak 29.),

– nema identifikacijsku karticu (članak 30. stavak 3.),

– potrošaču ne preda ili preda nepotpunu obavijest o pravu na raskid ugovora (članak 32. stavak 1. i 2.),

– postupi suprotno odredbama članka 38. stavka 2., 3. i 4. ovoga Zakona,

– bez prethodnog pristanka potrošača prema potrošaču uporabi pojedinačna sredstva daljinske komunikacije (članak 42. stavak 1.),

– prije sklapanja ugovora na daljinu putem sredstva za daljinsku komunikaciju ne obavijesti potrošača o svim

odredbama iz članka 43. stavka 1. ovoga Zakona

– prethodna obavijest nije u skladu s odredbama iz članka 43. stavaka 2., 3. i 4. ovoga Zakona,

– potrošaču ne preda potvrdu prethodne obavijesti sukladno članku 44. ovoga Zakona,

– potrošaču ne vrati plaćeni iznos novca u roku od 30 dana po primitku obavijesti potrošača da raskida ugovor

(članak 48. stavak 3.),

– potrošaču ne uveća vraćeni iznos novca uvećan za zatezne kamate od primitka pisane obavijesti o raskidu do

isplate (članak 52. stavak 3.),

– zlouporabi kreditnu ili debitnu karticu potrošača kojom potrošač plaća ugovoreni proizvod ili uslugu (članak

53.),

– ugovor o potrošačkom zajmu nije sklopljen u pisanom obliku (članak 73.),

– ugovor o potrošačkom zajmu ne sadrži potrebne podatke (članak 74.)

– potrošača ne obavijesti na način kako je to propisano člankom 77. stavkom 2. i 3. ovoga Zakona,

– oglašavanje kojim trgovac nudi odobravanje potrošačkog zajma ne sadrži nominalnu godišnju kamatnu stopu

i navod o svim drugim troškovima zajma te navod o efektivnoj kamatnoj stopi (članak 78.),

– onemogućiti potrošača da svoje obveze iz ugovora o potrošačkom zajmu ispuni prijevremeno ili mu ne omogućiti razmjerno sniženje ukupnih troškova zajma (članak 79.),

– ne postupi sukladno propisanom u članku 85. ovoga Zakona,

– zahtijeva od potrošača plaćanje suprotno propisanom u članku 95. ovog Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od

10.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. podstavka 12. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u tijelu jedinice lokalne

samouprave novčanom kaznom od 5.000 do 15.000 kuna.

(5) Za prekršaje iz stavka 1., podstavaka 3., 4., 5., 8., 9., 18., 19., 23. i 26. ovoga članka inspektor može kazniti

radnika na mjestu počinjenja prekršaja novčanom kaznom u iznosu od 500,00 kuna.

Članak 146.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 80.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako

stavi u prodaju proizvod koji nema obavijest o proizvodu ili ako obavijest o proizvodu ne sadrži sve podatke

propisane u člancima 17. i 18. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od

10.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba novčanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

Članak 147.

Nadležni inspektor iz članka 142. ovoga Zakona neće podnijeti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka ako

trgovac najkasnije u roku od osam dana od dana provedenog inspekcijskog nadzora otkloni utvrđene nepravilnosti sukladno uputama iz rješenja nadležnog inspektora.

VIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 148.

Vlada Republike Hrvatske donijet će uredbu iz članka 104. stavka 2. i članka 132. stavka 2. ovoga Zakona u

roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 149. (1) Obvezuje se Vlada Republike Hrvatske da u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona

doneše odluku o osnivanju Nacionalnog vijeća za zaštitu potrošača te imenuje predsjedatelja i članove toga

Vijeća.

(2) Na dan stupanja na snagu odluke iz stavka 1. ovoga članka prestaje važiti Odluka o osnivanju i imenovanju

članova Vijeća za zaštitu potrošača (»Narodne novine«, br. 58/04. i 154/04.).

Članak 150.

Ministar nadležan za poslove zaštite potrošača donijet će pravilnik za čije je donošenje ovlašten ovim Zakonom

u članku 128. stavku 3., u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 151.

Ministar nadležan za poslove zaštite potrošača donijet će odluku za čije je donošenje ovlašten ovim Zakonom u

članku 75. stavku 8. u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 152.

Hrvatska gospodarska komora i Hrvatska obrtnička komora dužne su u roku šest mjeseci od dana stupanja na

snagu ovoga Zakona uskladiti s odredbama ovoga Zakona Pravilnik o Sudu časti pri Hrvatskoj gospodarskoj

komori i Pravilnik o Sudu časti pri Hrvatskoj obrtničkoj komori.

Članak 153.

Do dana stupanja na snagu propisa iz članaka 148. do 151. ovoga Zakona primjenjivat će se podzakonski akti

doneseni na temelju članka 60. stavka 8. i članka 102. stavka 4. Zakona o zaštiti potrošača (»Narodne novine«,

br. 96/03.).

Članak 154.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o zaštiti potrošača (»Narodne novine«, br. 96/03.).

Stupanje na snagu

Članak 155.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 103., 104.,

107., 108., 109., 110., 111., 112., 113., 114., 115., 131., 132., 133., 134., 135., 136., 137., 138., 139., 140. i 141.

koji stupaju na snagu na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju.

Klasa: 330-01/06-01/03

Zagreb, 13. srpnja 2007.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Vladimir Šeks, v. r.